

Úřední věstník

Evropské unie

C 6

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

9. ledna 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 006/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Tribunál

2017/C 006/02	Jmenování vedoucího soudní kanceláře	2
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 006/03	Věc C-448/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Davitas GmbH v. Stadt Aschaffenburg „Řízení o předběžné otázce — Nové potraviny a nové složky potravin — Nařízení (ES) č. 258/97 — Článek 1 odst. 2 písm. c) — Pojem „potraviny a složky potravin s novou primární molekulární strukturou““	3
2017/C 006/04	Věc C-465/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. F. Wieland, H. Rothwangl „Řízení o předběžné otázce — Články 18 a 45 SFEU — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 3 a 94 — Nařízení (ES) č. 859/2003 — Článek 2 odst. 1 a 2 — Důchodové pojištění a životní pojištění — Bývalí námořníci, kteří jsou státními příslušníky třetího státu, jenž se stal členem Evropské unie v roce 1995 — Vyloučení nároku na dávky ve stáří“	4

CS

2017/C 006/05	Věc C-506/14: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy, SSAB Europe Oy v. Työ- ja elinkeinoministeriö „Řízení o předběžné otázce — Systém obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a — Metoda přidělování bezplatných povolenek — Výpočet jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví — Rozhodnutí 2013/448/EU — Článek 4 — Příloha II — Platnost — Použití jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví na zařízení v odvětvích, která jsou vystavená závažnému riziku úniku uhlíku — Stanovení referenční hodnoty produktu pro tekutý kov — Rozhodnutí 2011/278/EU — Článek 10 odst. 9 — Příloha I — Platnost“	5
2017/C 006/06	Věc C-537/14 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 27. října 2016 – Debonair Trading Internacional Ld ^a v. Groupe Léa Nature SA, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky ‚SO’BiO ětic‘ — Námitka majitele unijních a vnitrostátních slovních a obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek ‚SO...?’ — Zamítnutí zápisu“	6
2017/C 006/07	Věc C-554/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Atanasi Ogňanovovi „Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV — Článek 17 — Právo, jímž se řídí výkon trestu — Výklad vnitrostátního pravidla vykonávajícího státu, které stanoví snížení trestu odnětí svobody z důvodu pracovní činnosti vykonávané odsouzeným během pobytu ve věznici ve vydávajícím státě — Právní účinky rámcových rozhodnutí — Povinnost konformního výkladu“	6
2017/C 006/08	Věc C-590/14 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) v. Alouminion tis Ellados VEAE, dříve Alouminion AE, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Výroba hliníku — Smlouva poskytující preferenční sazbu za elektřinu — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Vypovězení smlouvy — Pozastavení účinků vypovězení smlouvy soudem — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní — Článek 108 odst. 3 SFEU — Pojmy ‚existující podpora‘ a ‚nová podpora‘ — Rozlišení“	7
2017/C 006/09	Věc C-611/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Retten i Glostrup – Dánsko) – trestní řízení proti Canal Digital Danmark A/S „Řízení o předběžné otázce — Nekalé obchodní praktiky — Směrnice 2005/29/ES — Články 6 a 7 — Reklama na předplatné satelitní televize — Cena předplatného, která kromě měsíčního poplatku za předplatné zahrnuje i pololetní poplatek za kartu nezbytnou k dekódování vysílání — Výše pololetního poplatku, která není zmíněna vůbec nebo je uvedena méně zřetelným způsobem než výše měsíčního poplatku — Klamavé jednání — Klamavé opomenutí — Provedení ustanovení směrnice pouze do přípravných prací vnitrostátního prováděcího zákona, a ne do samotného znění tohoto zákona“	8
2017/C 006/10	Věc C-613/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – James Elliott Construction Limited v. Irish Asphalt Limited „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Příslušnost Soudního dvora — Pojem ‚ustanovení unijního práva‘ — Směrnice 89/106/EHS — Sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků — Norma schválená Evropským výborem pro normalizaci (CEN) na základě pověření uděleného Komisí — Zveřejnění normy v Úředním věstníku Evropské unie — Harmonizovaná norma EN 13242:2002 — Vnitrostátní norma provádějící harmonizovanou normu EN 13242:2002 — Spor týkající se smlouvy mezi jednotlivci — Metoda konstatování (ne)shody výrobku s vnitrostátní normou provádějící harmonizovanou normu — Datum konstatování (ne)shody výrobku s uvedenou normou — Směrnice 98/34/ES — Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů — Působnost“	9

2017/C 006/11	Věc C-41/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irsko) – Gerard Dowling a další v. Minister for Finance „Nařízení č. 407/2010/EU — Evropský mechanismus finanční stabilizace — Prováděcí rozhodnutí 2011/77/EU — Finanční pomoc Evropské unie Irsku — Rekapitalizace domácích bank — Právo obchodních společností — Druhá směrnice 77/91/EHS — Články 8, 25 a 29 — Rekapitalizace banky prostřednictvím soudního příkazu — Zvýšení základního kapitálu bez rozhodnutí valné hromady a bez přednostního nabídnutí vydaných akcií stávajícím akcionářům — Vydání nových akcií za nižší hodnotu, než je jejich jmenovitá hodnota“	10
2017/C 006/12	Věc C-42/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okresního soudu Dunajská Streda – Slovensko) – Home Credit Slovakia a. s. v. Klára Bíróová „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/48/ES — Ochrana spotřebitelů — Spotřebitelský úvěr — Článek 1, čl. 3 písm. m), čl. 10 odst. 1 a 2, čl. 22 odst. 1 a článek 23 — Výklad slovních spojení „na papíře“ a „na jiném trvalém nosiči“ — Smlouva, která odkazuje na jiný dokument — Požadavek „písemné formy“ ve smyslu vnitrostátního práva — Uvedení požadovaných údajů odkazem na objektivní kritéria — Údaje, které musí být uvedeny v úvěrové smlouvě s pevně stanovenou dobou trvání — Důsledky neuvedení povinných údajů — Přiměřenost“	11
2017/C 006/13	Věc C-43/15 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), LG Electronics Inc. „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvky „compressor technology“ — Námitky majitele slovních ochranných známek KOMPRESSOR PLUS a KOMPRESSOR — Částečné odmítnutí zápisu — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 60 — Nařízení (ES) č. 216/96 — Článek 8 odst. 3 — „Akcesorické“ odvolání — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Nízká rozlišovací způsobilost starších národních ochranných známek — Nebezpečí záměny“	12
2017/C 006/14	Věc C-114/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Pau – Francie) – trestní řízení proti Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) a dalším „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Množstevní omezení — Paralelní dovozy veterinárních léčivých přípravků — Směrnice 2001/82/ES — Článek 65 — Vnitrostátní režim předchozího povolení — Vyloučení chovatelů ze zjednodušeného postupu registrace — Povinnost mít povolení k provozování velkoobchodu — Povinnost mít provozovnu na území členského státu dovozu — Farmakovigilanční povinnosti“	12
2017/C 006/15	Věc C-149/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Sabrina Wathelet v. Garage Bietheres & Fils SPRL „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 1999/44/ES — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Působnost — Pojem „prodávající“ — Prostředník — Mimořádné okolnosti“	13
2017/C 006/16	Věc C-195/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – SCI Senior Home, v restrukturalizaci v. Gemeinde Wedemark a Hannoversche Volksbank eG „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadková řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 5 — Pojem „věcná práva třetích osob“ — Veřejné břemeno váznoucí na nemovitostech zajišťující odvedení daně z nemovitosti“	14
2017/C 006/17	Věc C-211/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2016 – Orange, dříve France Télécom v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Podpora poskytnutá Francouzskou republikou společnosti France Télécom — Reforma způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti France Télécom — Snížení vyrovnání, které je společnost France Télécom povinna hradit státu — Rozhodnutí prohlašující podporu za určitých podmínek za slučitelnou s vnitřním trhem — Pojem „podpora“ — Pojem „hospodářské zvýhodnění“ — Selektivní povaha — Dotčení hospodářské soutěže — Zkreslení skutečností — Nedostatek odůvodnění — Nahrazení odůvodnění“	14

2017/C 006/18	Věc C-212/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Mures – Rumunsko) – ENEFI Energiahatékonyasági Nyrt v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 4 — Účinky, které stanoví právo členského státu pro pohledávky, které nebyly předmětem úpadkového řízení — Zánik — Daňová povaha pohledávky — Neexistence vlivu — Článek 15 — Pojem „probíhající soudní řízení“ — Vykonávací řízení — Vyloučení“	15
2017/C 006/19	Věc C-220/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo „Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zboží — Směrnice 2007/23/ES — Uvádění pyrotechnických výrobků na trh — Článek 6 — Volný pohyb pyrotechnických výrobků, které jsou v souladu s požadavky směrnice — Vnitrostátní právní úprava, která uvedení pyrotechnických výrobků na trh podmiňuje doplňujícími požadavky — Povinnost předchozího oznámení u vnitrostátního orgánu oprávněného přezkoumat a změnit návody k použití týkající se pyrotechnických výrobků“	16
2017/C 006/20	Věc C-243/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovensko) – Lesoochranské zoskupenie VLK v. Obvodný úrad Trenčín „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Článek 6 odst. 3 — Aarhuská úmluva — Účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Články 6 a 9 — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou soudní ochranu — Projekt realizace oplocení — Chráněná krajinná oblast Strážovské vrchy — Správní řízení o vydání souhlasu — Organizace na ochranu životního prostředí — Žádost o přiznání postavení účastníka řízení — Zamítnutí — Opravný prostředek k soudu“	16
2017/C 006/21	Věc C-269/15: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie – Belgie) – Rijksdienst voor Pensioenen v. Willem Hoogstad „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 — Věcná působnost — Srážky ze zákonných starobních důchodů a z jakékoliv další doplňkové výhody — Článek 13 — Určení použitelných právních předpisů — Bydliště v jiném členském státě“	17
2017/C 006/22	Věc C-276/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Hecht-Pharma GmbH v. Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, jako vlastník „Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 1 — Léčivé přípravky zhotovené průmyslově nebo vyrobené metodou zahrnující průmyslový proces — Článek 3 bod 2 — Léčivý přípravek připravený v lékárně“	18
2017/C 006/23	Věc C-290/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Patrice D'Oultremont a další v. Région wallonne „Řízení o předběžné otázce — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 2 písm. a) — Pojem „plány a programy“ — Podmínky zřizování větrných elektráren stanovené vyhláškou — Ustanovení, která se týkají mimo jiné opatření v oblasti bezpečnosti, kontroly, uvedení do původního stavu, složení jistoty a norem upravujících hladiny hluku, které jsou stanoveny podle účelu využití oblastí“	19
2017/C 006/24	Věc C-292/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vergabekammer Südbayern – Německo) – Hörmann Reisen GmbH v. Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Veřejné služby v autobusové přepravě cestujících — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Článek 4 odst. 7 — Subdodávky — Požadavek, aby provozovatel veřejných služeb poskytoval převážnou část veřejných služeb v přepravě cestujících sám — Rozsah — Článek 5 odst. 1 — Zadávací řízení — Zadání zakázky postupem podle směrnice 2004/18/ES“	20

2017/C 006/25	Věc C-428/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Child and Family Agency v. J. D. „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 15 — Postoupení věci soudu jiného členského státu — Působnost — Podmínky uplatnění — Soud s lepšími předpoklady — Nejlepší zájem dítěte“	21
2017/C 006/26	Věc C-468/15 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. října 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH „Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 1138/2011 a nařízení (EU) č. 1241/2012 — Dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odst. 10 písm. i) — Úprava — Funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize — Článek 2 odst. 10 první pododstavec — Rovnováha mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou — Zásada řádné správy“	22
2017/C 006/27	Věc C-482/15 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, dříve Westermann Lernspielverlag GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví „Kasační opravný prostředek — Přihláška ochranné známky Evropské unie — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky ‚bambino‘ a ‚lùk‘ — Námitkové řízení — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek ‚bambino‘ — Částečné zamítnutí zápisu — Zrušení starší ochranné známky, na níž jsou námitky založeny — Dopis navrhovatelky informující Tribunál o tomto zrušení — Skutečnost, že Tribunál odmítl založit dopis do spisu ve věci — Nedostatek odůvodnění“	22
2017/C 006/28	Věc C-439/16 PPU: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Emilovi Milevovi „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Směrnice (EU) 2016/343 — Články 3 a 6 — Časová působnost — Soudní kontrola vazby obviněného — Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje ve fázi soudního řízení zjišťovat, zda existuje důvodné podezření, že obviněný spáchal trestný čin — Rozpor s čl. 5 odst. 1 písm. c) a odst. 4 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — Prostor pro uvážení ponechaný vnitrostátní judikaturou vnitrostátním soudům k rozhodnutí o použití či nepoužití uvedené úmluvy“	23
2017/C 006/29	Věc C-317/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-346/14, Janukovyč v. Rada	23
2017/C 006/30	Věc C-318/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-347/14, Yanukovyč v. Rada	24
2017/C 006/31	Věc C-319/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-348/14, Janukovyč v. Rada	24
2017/C 006/32	Věc C-488/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. září 2016 Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. července 2016 ve věci T-167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	24
2017/C 006/33	Věc C-519/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalsko) dne 5. října 2016 – Superfoz — Supermercados L. ^{da} v. Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Věc C-531/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 18. října 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras v. „Specializuotas transportas“ UAB . . .	27
2017/C 006/35	Věc C-532/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 18. října 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Věc C-540/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 25. října 2016 – UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“ v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Věc C-541/16: Žaloba podaná dne 25. října 2016 – Evropská komise v. Dánské království	30
2017/C 006/38	Věc C-543/16: Žaloba podaná dne 27. října 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	31

Tribunál

2017/C 006/39	Věc T-579/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Birkenstock Sales v. EUIPO (Zobrazení vzoru protínajících se vlnovek) „Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka zobrazující vzor protínajících se vlnovek — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povrchový vzor — Použití povrchového vzoru na obal výrobku“	33
2017/C 006/40	Věc T-67/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. listopadu 2016 – Polo Club v. EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie POLO CLUB SAINT – TROPEZ HARAS DE GASSIN — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Předložení doplňujících důkazů — Posuzovací pravomoc svěřená článkem 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Částečné vrácení věci námitkovému oddělení — Článek 64 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009“	33
2017/C 006/41	Věc T-184/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Trivisio Prototyping v. Komise „Finanční pomoc — Šestý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Smlouvy na projekty ULTRA, CINESPACE a IMPROVE — Částečné překvalifikování žaloby — Rozhodnutí představující exekuční titul — Článek 299 SFEU — Rozhodčí doložka — Uznatelné náklady — Vrácení vyplacených částek“	34
2017/C 006/42	Věc T-290/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Smarter Travel Media v. EUIPO (SMARTER TRAVEL) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SMARTER TRAVEL — Absolutní důvody zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení“	35
2017/C 006/43	Věc T-315/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2016 – Vince v. EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ELECTRIC HIGHWAY — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	35

2017/C 006/44	Věc T-579/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2016 – For Tune v. EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie fortune — Starší německá slovní ochranná známka FORTUNE-HOTELS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	36
2017/C 006/45	Věc T-157/16 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2016 – Fedtke v. EHSV „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Čistě potvrzující akt — Nové a podstatné skutečnosti — Důkazní břemeno“	36
2017/C 006/46	Věc T-746/15: Usnesení Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Biofa v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Prováděcí nařízení (EU) 2015/2069 — Schválení základní látky hydrogenuhličitanu sodného — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“	37
2017/C 006/47	Věc T-12/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2016 – Slovinsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Slovinskem — Přijetí prováděcího rozhodnutí (EU) č. 2016/1059 — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	38
2017/C 006/48	Věc T-281/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. listopadu 2016 – Solelec a další v. Parlament „Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Elektrické práce (silnoproud) v rámci projektu rozšíření a rekonstrukce budovy Parlamentu Konrad Adenauer v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání veřejné zakázky jinému uchazeči — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nesplnění podmínky naléhavosti“	38
2017/C 006/49	Věc T-738/16: Žaloba podaná dne 25. října 2016 – La Quadrature du Net a další v. Komise	39
2017/C 006/50	Věc T-745/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – BPCE v. ECB	40
2017/C 006/51	Věc T-749/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Stemcor London a Samac Steel Supplies v. Komise	41
2017/C 006/52	Věc T-750/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – FV v. Rada	42
2017/C 006/53	Věc T-751/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. ECB	42
2017/C 006/54	Věc T-756/16: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Euro Castor Green v. EUIPO – Netlon France (Clonící mříž)	43
2017/C 006/55	Věc T-757/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Sociétés générale v. ECB	44
2017/C 006/56	Věc T-758/16: Žaloba podaná dne 31. října 2016 – Crédit Agricole v. ECB	45
2017/C 006/57	Věc T-760/16: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Basil v. EUIPO – Artex (košíky na kola)	46
2017/C 006/58	Věc T-763/16: Žaloba podaná dne 31. října 2016 – PY v. EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Věc T-765/16: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura v. EUIPO – (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Věc T-766/16: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Hércules Club de Fútbol v. Komise	48

2017/C 006/61	Věc T-768/16: Žaloba podaná dne 31. října 2016 – BNP Paribas v. ECB	49
2017/C 006/62	Věc T-770/16: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Korwin-Mikke v. Parlament	50
2017/C 006/63	Věc T-774/16: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Consejo Regulador del Cava v. EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Věc T-780/16: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2016 – Mediaexpert v. EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Věc T-784/16: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2016 – Pilla v. Komise a EACEA	52
2017/C 006/66	Věc T-785/16: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Věc T-795/16: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Krasnyiy oktyabr v. EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (CRABS)	54
2017/C 006/68	Věc T-796/16: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2016 – CEDC International v. EUIPO – Underberg (Vyobrazení zeleno-hnědého stébla trávy v láhvi)	54
2017/C 006/69	Věc T-798/16: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Věc T-720/15: Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2016 – Komise v. CINAR	56
2017/C 006/71	Věc T-732/15: Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2016 – ICA Laboratories a další v. Komise	56

Opravy

2017/C 006/72	Oprava sdělení v Úředním věstníku k věci T-698/16 (Úř. věst. C 441, 28.11.2016)	57
---------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 006/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 475, 19.12.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 462, 12.12.2016

Úř. věst. C 454, 5.12.2016

Úř. věst. C 441, 28.11.2016

Úř. věst. C 428, 21.11.2016

Úř. věst. C 419, 14.11.2016

Úř. věst. C 410, 7.11.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Jmenování vedoucího soudní kanceláře

(2017/C 006/02)

Funkční období pana Emmanuela Coulona, vedoucího soudní kanceláře Tribunálu Evropské unie, uplyne dne 5. října 2017.

Tribunál dne 16. listopadu 2016 rozhodl podle čl. 32 odst. 4 jednacího řádu o prodloužení funkčního období pana Emmanuela Coulona na období od 6. října 2017 do 5. října 2023 včetně.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Davitas GmbH v. Stadt Aschaffenburg

(Věc C-448/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nové potraviny a nové složky potravin — Nařízení (ES) č. 258/97 — Článek 1 odst. 2 písm. c) — Pojem ‚potraviny a složky potravin s novou primární molekulární strukturou‘“

(2017/C 006/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Davitas GmbH

Žalovaný: Stadt Aschaffenburg

za přítomnosti: Landesanstalt für Ernährung Bayern

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že výraz „nová primární molekulární struktura“ se vztahuje k potravinám nebo složkám potravin, které nebyly před 15. květnem 1997 na území Evropské unie používány k lidské spotřebě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 448, 15.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. F. Wieland, H. Rothwangl

(Věc C-465/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Články 18 a 45 SFEU — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 3 a 94 — Nařízení (ES) č. 859/2003 — Článek 2 odst. 1 a 2 — Důchodové pojištění a životní pojištění — Bývalí námořníci, kteří jsou státními příslušníky třetího státu, jenž se stal členem Evropské unie v roce 1995 — Vyloučení nároku na dávky ve stáří“

(2017/C 006/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Žalovaní: F. Wieland, H. Rothwangl

Výrok

- 1) Článek 94 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která nezohledňuje při stanovení nároku na dávky ve stáří dobu pojištění údajně získanou zahraničním pracovníkem podle právních předpisů uvedeného členského státu, pokud stát, jehož státním příslušníkem je tento pracovník, přistoupil k Evropské unii po získání této doby.
- 2) Články 18 a 45 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým právním předpisům členského státu, o jaké se jedná v původních řízeních, podle nichž je námořník, který byl po určitou dobu členem posádky plavidla s domovským přístavem na území tohoto členského státu a bydlel na palubě tohoto plavidla, vyloučen z účasti na důchodovém pojištění pro toto období z důvodu, že v uvedené době nebyl státním příslušníkem členského státu.
- 3) Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, podle níž doba zaměstnání získaná podle právních předpisů tohoto členského státu zaměstnancem, který nebyl v této době státním příslušníkem členského státu, ale který v okamžiku podání žádosti o vyplácení starobního důchodu spadá do působnosti článku 1 tohoto nařízení, není tímto členským státem vzata v úvahu při stanovení důchodových nároků tohoto zaměstnance.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 448, 15.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy v. Työ- ja elinkeinoministeriö

(Věc C-506/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Systém obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a — Metoda přidělování bezplatných povolenek — Výpočet jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví — Rozhodnutí 2013/448/EU — Článek 4 — Příloha II — Platnost — Použití jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví na zařízení v odvětvích, která jsou vystavená závažnému riziku úniku uhlíku — Stanovení referenční hodnoty produktu pro tekutý kov — Rozhodnutí 2011/278/EU — Článek 10 odst. 9 — Příloha I — Platnost“

(2017/C 006/05)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Žalovaný: Työ- ja elinkeinoministeriö

Výrok

- 1) Zkoumání třetí a čtvrté otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 15 odst. 3 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES.
- 2) Zkoumání šesté a sedmé otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost přílohy I rozhodnutí 2011/278.
- 3) Zkoumání páté otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 10 odst. 9 prvního pododstavce rozhodnutí 2011/278.
- 4) Článek 4 a příloha II rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, jsou neplatné.
- 5) Časové účinky prohlášení neplatnosti článku 4 a přílohy II rozhodnutí 2013/448 se omezují tak, aby toto prohlášení nabylo účinnosti až uplynutím deseti měsíců od data vyhlášení rozsudku ze dne 28. dubna 2016, Borealis Polyolefine a další (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), a Komise tak mohla přijmout nezbytná opatření, a aby opatření přijatá do té doby na základě neplatných ustanovení nemohla být zpochybněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 27. října 2016 – Debonair Trading Internacional Ld^a v. Groupe Léa Nature SA, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-537/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky ‚SO’BiO ětic‘ — Námitka majitele unijních a vnitrostátních slovních a obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek ‚SO...?’ — Zamítnutí zápisu“

(2017/C 006/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Navrhovatelka: Debonair Trading Internacional Ld^a (zástupci: D. Selden, Advocate, T. Alkin, Barrister)

Další účastníci řízení: Groupe Léa Nature SA (zástupce: S. Arnaud, avocat), Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Gája a P. Geroulakos, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 23. září 2014, *Groupe Léa Nature v. OHIM – Debonair Trading Internacional (SO’BiO ětic)* (T-341/13, nezveřejněný, EU:T:2014:802) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 13.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Atanasi Ogňanovovi

(Věc C-554/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV — Článek 17 — Právo, jímž se řídí výkon trestu — Výklad vnitrostátního pravidla vykonávajícího státu, které stanoví snížení trestu odnětí svobody z důvodu pracovní činnosti vykonávané odsouzeným během pobytu ve věznici ve vydávajícím státě — Právní účinky rámcových rozhodnutí — Povinnost konformního výkladu“

(2017/C 006/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastník původního trestního řízení

Atanas Ogňanov

Za přítomnosti: Sofijska gradska prokuratura

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 je třeba vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu pravidlu vykládanému tak, že umožňuje vykonávajícímu státu přiznat odsouzenému snížení trestu z důvodu pracovní činnosti, kterou odsouzený vykonával během svého pobytu ve věznici ve vydávajícím státě, ačkoliv příslušné orgány posledně uvedeného státu na základě svého vnitrostátního práva takové snížení trestu nepřiznaly.
- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soud je povinen veškerá ustanovení vnitrostátního práva zohlednit a vykládat v co možná největším rozsahu v souladu s rámcovým rozhodnutím 2008/909 ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299 tak, aby dosáhl jím zamýšleného výsledku, přičemž na základě své vlastní pravomoci případně nepoužije výklad vnitrostátního soudu rozhodujícího v posledním stupni, jestliže tento výklad není slučitelný s unijním právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) v. Alouminion tis Ellados VEAE, dříve Alouminion AE, Evropská komise

(Věc C-590/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Výroba hliníku — Smlouva poskytující preferenční sazbu za elektřinu — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Vypovězení smlouvy — Pozastavení účinků vypovězení smlouvy soudem — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za protiprávní — Článek 108 odst. 3 SFEU — Pojmy ‚existující podpora‘ a ‚nová podpora‘ — Rozlišení“

(2017/C 006/08)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (zástupci: E. Bourtzalas, advokát, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras a A. Oikonomou, dikigoroí)

Další účastnice řízení: Alouminion tis Ellados VEAE, dříve Alouminion AE, (zástupci: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos a N. Keramidas, dikigoroí)

Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier a A. Bouchagiar, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. října 2014, Alouminion v. Komise (T-542/11, EU:T:2014:859), se zrušuje.
- 2) Věc T-542/11 se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 23.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Retten i Glostrup – Dánsko) – trestní řízení proti Canal Digital Danmark A/S

(Věc C-611/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nekalé obchodní praktiky — Směrnice 2005/29/ES — Články 6 a 7 — Reklama na předplatné satelitní televize — Cena předplatného, která kromě měsíčního poplatku za předplatné zahrnuje i pololetní poplatek za kartu nezbytnou k dekódování vysílání — Výše pololetního poplatku, která není zmíněna vůbec nebo je uvedena méně zřetelným způsobem než výše měsíčního poplatku — Klamavé jednání — Klamavé opomenutí — Provedení ustanovení směrnice pouze do přípravných prací vnitrostátního prováděcího zákona, a ne do samotného znění tohoto zákona“

(2017/C 006/09)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Retten i Glostrup

Účastnice původního trestního řízení

Canal Digital Danmark A/S

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládán v tom smyslu, že při posuzování toho, zda je nutno považovat obchodní praktiku za klamavé opomenutí, je třeba vzít v úvahu souvislosti této praktiky, a to zejména omezení sdělovacího prostředku, jímž se uvedená obchodní praktika šíří, omezení, která klade tento sdělovací prostředek na prostor a čas, jakož i veškerá opatření, která přijal obchodník k zajištění přístupu spotřebitelů k informacím jinými prostředky, ačkoliv tento požadavek výslovně neplyne ze znění dotčené vnitrostátní právní úpravy.
- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že obchodní praktiku spočívající v rozdělení ceny produktu na několik složek a zvýraznění jedné z nich, je nutno považovat za klamavou, pokud může u průměrného spotřebitele vyvolat mylný dojem, že je mu navržena výhodná cena, a přivést jej k rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil, což musí ověřit předkládající soud s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem věci v původním řízení. Časová omezení, která mohou souviset s některými sdělovacími prostředky, jako například televizními reklamami, však při posuzování klamavosti obchodní praktiky z hlediska čl. 6 odst. 1 této směrnice nelze brát v úvahu.
- 3) Článek 7 směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy se obchodník rozhodl stanovit cenu předplatného tak, že spotřebitel musí hradit měsíční poplatek a zároveň pololetní poplatek, přičemž výše měsíčního poplatku je při uvádění na trh obzvláště zvýrazněna, zatímco výše pololetního poplatku není zmíněna vůbec nebo je uvedena méně zřetelným způsobem, je nutno tuto praktiku považovat za klamavé opomenutí, vede-li k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil, což musí posoudit předkládající soud s přihlédnutím k omezením sdělovacího prostředku, povaze a rysům produktu, jakož i ostatním opatřením, která obchodník skutečně přijal k tomu, aby zajistil spotřebitelům přístup k závažným informacím o produktu.

- 4) Článek 7 odst. 4 směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že obsahuje taxativní výčet závažných informací, které musí obsahovat výzva ke koupi. Je na vnitrostátním soudu, aby posoudil, zda dotčený obchodník splnil svoji informační povinnost nejen s přihlédnutím k povaze a rysům produktu, ale také ke sdělovacímu prostředku, který je pro výzvu ke koupi použit, a k případným doplňujícím informacím podaným uvedeným obchodníkem. Pokud obchodník ve výzvě ke koupi uvede všechny informace vyjmenované v čl. 7 odst. 4 této směrnice, není vyloučeno, že tato výzva bude považována za klamavou obchodní praktiku ve smyslu čl. 6 odst. 1 nebo čl. 7 odst. 2 uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 73, 2. 3. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – James Elliott Construction Limited v. Irish Asphalt Limited

(Věc C-613/14) (¹)

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Příslušnost Soudního dvora — Pojem ‚ustanovení unijního práva‘ — Směrnice 89/106/EHS — Sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků — Norma schválená Evropským výborem pro normalizaci (CEN) na základě pověření uděleného Komisí — Zveřejnění normy v Úředním věstníku Evropské unie — Harmonizovaná norma EN 13242:2002 — Vnitrostátní norma provádějící harmonizovanou normu EN 13242:2002 — Spor týkající se smlouvy mezi jednotlivci — Metoda konstatování (ne)shody výrobku s vnitrostátní normou provádějící harmonizovanou normu — Datum konstatování (ne)shody výrobku s uvedenou normou — Směrnice 98/34/ES — Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů — Působnost“

(2017/C 006/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: James Elliott Construction Limited

Žalovaná: Irish Asphalt Limited

Výrok

- 1) První pododstavec článku 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že Soudní dvůr je v rámci řízení o předběžné otázce příslušný k výkladu harmonizované normy podle čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků, ve znění směrnice Rady 93/68/EHS ze dne 22. července 1993, na kterou Komise zveřejnila odkazy v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.
- 2) Harmonizovaná norma EN 13242:2002, nazvaná „Kamenivo pro nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy pro inženýrské stavby a pozemní komunikace“, musí být vykládána v tom smyslu, že nezavazuje vnitrostátní soud, který řeší spor týkající se výkonu soukromoprávní smlouvy, která jedné smluvní straně ukládá dodat stavební výrobek s prohlášením shody podle vnitrostátní normy provádějící uvedenou harmonizovanou normu, ať už jde o způsob prokázání shody stavebního výrobku se specifikacemi uvedenými ve smlouvě, nebo o okamžik, kdy musí být shoda takového výrobku konstatována.

- 3) Článek 4 odst. 2 směrnice 89/106, ve znění směrnice 93/68, ve spojení s dvanáctým bodem odůvodnění, musí být vykládán v tom smyslu, že domněnka použitelnosti stavebního výrobku vyrobeného v souladu s harmonizovanou normou nezavazuje vnitrostátní soud při určování přiměřené obchodní jakosti zboží nebo vhodnosti takového výrobku k použití, jestliže vnitrostátní právní úprava obecné povahy týkající se prodeje zboží, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, vyžaduje, aby stavební výrobek takové charakteristiky vykazoval.
- 4) Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnost, naposledy pozměněné směrnicí Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která s výhradou opačné vůle smluvních stran stanoví implicitní smluvní podmínky týkající se přiměřené obchodní jakosti a vhodnosti k použití nebo jakosti prodávaných výrobků, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu uvedeného ustanovení, jehož návrh musí být předem oznámen v souladu s čl. 8 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice 98/34, ve znění směrnice 2006/96.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 23.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irsko) – Gerard Dowling a další v. Minister for Finance

(Věc C-41/15) ⁽¹⁾

„Nařízení č. 407/2010/EU — Evropský mechanismus finanční stabilizace — Prováděcí rozhodnutí 2011/77/EU — Finanční pomoc Evropské unie Irsku — Rekapitalizace domácích bank — Právo obchodních společností — Druhá směrnice 77/91/EHS — Články 8, 25 a 29 — Rekapitalizace banky prostřednictvím soudního příkazu — Zvýšení základního kapitálu bez rozhodnutí valné hromady a bez přednostního nabídnutí vydaných akcií stávajícím akcionářům — Vydání nových akcií za nižší hodnotu, než je jejich jmenovitá hodnota“

(2017/C 006/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Žalovaný: Minister for Finance

za přítomnosti: Permanent TSB Group Holdings plc, dříve Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, dříve Irish Life and Permanent plc

Výrok

Článek 8 odst. 1 a články 25 a 29 druhé směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. [54 druhého pododstavce SFEU] při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému opatření, jako je soudní příkaz, o který se jedná v původním řízení, jež je přijato ve stavu vážného narušení hospodářství a finančního systému členského státu, které ohrožuje finanční stabilitu Unie, a jehož důsledkem je zvýšení základního kapitálu akciové společnosti bez souhlasu její valné hromady na základě vydání nových akcií za nižší hodnotu, než je jejich jmenovitá hodnota, a bez práva stávajících akcionářů na přednostní úpis.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27. 4. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Okresního soudu Dunajská Streda – Slovensko) – Home Credit Slovakia a. s. v. Klára Bíróová

(Věc C-42/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/48/ES — Ochrana spotřebitelů — Spotřebitelský úvěr — Článek 1, čl. 3 písm. m), čl. 10 odst. 1 a 2, čl. 22 odst. 1 a článek 23 — Výklad slovních spojení ‚na papíře‘ a ‚na jiném trvalém nosiči‘ — Smlouva, která odkazuje na jiný dokument — Požadavek ‚písemné formy‘ ve smyslu vnitrostátního práva — Uvedení požadovaných údajů odkazem na objektivní kritéria — Údaje, které musí být uvedeny v úvěrové smlouvě s pevně stanovenou dobou trvání — Důsledky neuvedení povinných údajů — Přiměřenost“

(2017/C 006/12)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný súd Dunajská Streda

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Home Credit Slovakia a. s.

Žalovaná: Klára Bíróová

Výrok

- 1) Článek 10 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS ve spojení s čl. 3 písm. m) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že:
 - úvěrová smlouva nemusí být nutně vypracována v jednom dokumentu, avšak všechny údaje upravené v čl. 10 odst. 2 této směrnice musí být uvedeny na papíře nebo na jiném trvalém nosiči;
 - nebrání tomu, aby členský stát ve své vnitrostátní právní úpravě stanovil, že úvěrová smlouva, na kterou se vztahuje působnost směrnice 2008/48 a která je vypracována na papíře, musí být podepsána smluvními stranami a že tento požadavek podpisu se vztahuje na všechny údaje této smlouvy uvedené v čl. 10 odst. 2 této směrnice.
- 2) Článek 10 odst. 2 písm. h) směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že není nutné, aby úvěrová smlouva uváděla splatnost každé z plateb, které má spotřebitel uskutečnit, s uvedením konkrétního data, pokud podmínky této smlouvy umožňují tomuto spotřebiteli bez obtíží a s jistotou určit data těchto plateb.
- 3) Článek 10 odst. 2 písm. h) a i) směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že úvěrová smlouva s pevně stanovenou dobou trvání, podle níž má být jistina úvěru umořována postupnými splátkami, nemusí přesně uvádět v podobě tabulky umoření, jaká část každé splátky připadá na splacení této jistiny. Tato ustanovení ve spojení s čl. 22 odst. 1 této směrnice brání tomu, aby členský stát stanovil takovou povinnost ve své vnitrostátní právní úpravě.
- 4) Článek 23 směrnice 2008/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát ve své vnitrostátní právní úpravě stanovil, že v případě, že úvěrová smlouva neuvádí všechny údaje požadované čl. 10 odst. 2 této směrnice, je tato smlouva považována za smlouvu, v rámci které se neuplatní úroky a poplatky, pokud se jedná o údaj, jehož neuvedení může spotřebiteli znemožnit posouzení rozsahu jeho závazků.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 11.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Věc C-43/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvky ‚compressor technology‘ — Námitky majitele slovních ochranných známek KOMPRESSOR PLUS a KOMPRESSOR — Částečné odmítnutí zápisu — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 60 — Nařízení (ES) č. 216/96 — Článek 8 odst. 3 — ‚Akcesorické‘ odvolání — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Nízka rozlišovací způsobilost starších národních ochranných známek — Nebezpečí záměny“

(2017/C 006/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (zástupci: S. Biagosch a R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: M. Fischer, zmocněnec), LG Electronics Inc.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 4. 5. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Pau – Francie) – trestní řízení proti Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) a dalším

(Věc C-114/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Množstevní omezení — Paralelní dovozy veterinárních léčivých přípravků — Směrnice 2001/82/ES — Článek 65 — Vnitrostátní režim předchozího povolení — Vyloučení chovatelů ze zjednodušeného postupu registrace — Povinnost mít povolení k provozování velkoobchodu — Povinnost mít provozovnu na území členského státu dovozu — Farmakovigilanční povinnosti“

(2017/C 006/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Pau

Účastníci původního trestního řízení

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL

Za přítomnosti: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, dříve Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Výrok

- 1) Články 34 SFEU a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která vyhrazuje přístup k paralelním dovozům veterinárních léčivých přípravků velkoobchodním distributorům, kteří jsou držiteli povolení ve smyslu článku 65 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009, a z toho důvodu vylučuje z přístupu k takovým dovozům chovatele hodlající dovážet veterinární léčivé přípravky pro potřeby vlastních chovů.
- 2) Články 34 SFEU a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá chovatelům, kteří paralelně dovážejí veterinární léčivé přípravky pro potřeby vlastních chovů, povinnost mít provozovnu na území členského státu určení a splňovat všechny farmakovigilanční povinnosti stanovené v článcích 72 až 79 směrnice 2001/82 ve znění nařízení č. 596/2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Sabrina Wathelet v. Garage Bietheres & Fils SPRL

(Věc C-149/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 1999/44/ES — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Působnost — Pojem „prodávající“ — Prostředník — Mimořádné okolnosti“

(2017/C 006/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sabrina Wathelet

Žalovaná: Garage Bietheres & Fils SPRL

Výrok

Pojem „prodávající“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i podnikatele jednajícího jako prostředník na účet soukromé osoby, který kupujícího spotřebitele řádně neinformoval o tom, že majitelem prodávaného zboží je tato soukromá osoba, což musí předkládající soud ověřit při zohlednění všech okolností projednávané věci. Výše uvedený výklad není odvislý od toho, zda je prostředník za svoje zprostředkování odměněn.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 29.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – SCI Senior Home, v restrukturalizaci v. Gemeinde Wedemark a Hannoversche Volksbank eG

(Věc C-195/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadková řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 5 — Pojem ‚věcná práva třetích osob‘ — Veřejné břemeno váznoucí na nemovitostech zajišťující odvedení daně z nemovitosti“

(2017/C 006/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SCI Senior Home, v restrukturalizaci

Žalované: Gemeinde Wedemark a Hannoversche Volksbank eG

Výrok

Článek 5 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že „věcným právem“ podle tohoto článku je zajištění vniklé na základě takového ustanovení vnitrostátního práva, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, podle něhož je nemovitost dlužníka daně z nemovitosti ze zákona zatížena veřejným břemenem a daný vlastník musí na základě daňového dluhu strpět nucený výkon vedený na tuto nemovitost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 254, 3.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2016 – Orange, dříve France Télécom v. Evropská komise

(Věc C-211/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Podpora poskytnutá Francouzskou republikou společnosti France Télécom — Reforma způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti France Télécom — Snížení vyrovnání, které je společnost France Télécom povinna hradit státu — Rozhodnutí prohlašující podporu za určitých podmínek za slučitelnou s vnitřním trhem — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářské zvýhodnění‘ — Selektivní povaha — Dotčení hospodářské soutěže — Zkreslení skutečností — Nedostatek odůvodnění — Nahrazení odůvodnění“

(2017/C 006/17)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Orange, dříve France Télécom (zástupci: S. Hautbourg a S. Cochard-Quesson, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a L. Flynn, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Orange se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 27.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Mures – Rumunsko) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Věc C-212/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 4 — Účinky, které stanoví právo členského státu pro pohledávky, které nebyly předmětem úpadkového řízení — Zánik — Daňová povaha pohledávky — Neexistence vlivu — Článek 15 — Pojem „probíhající soudní řízení“ — Vykonávací řízení — Vyloučení“

(2017/C 006/18)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Mures

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ENEFI Energiahatékonysági Nyrt

Žalovaná: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Výrok

- 1) Článek 4 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že do oblasti jeho působnosti spadají ustanovení vnitrostátního práva členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení, která stanovují, že věřiteli, který se neúčastnil tohoto řízení, zaniká právo na uplatnění pohledávky nebo že dochází k přerušení výkonu rozhodnutí, jehož prostřednictvím je taková pohledávka vymáhána v jiném členském státě.
- 2) Daňová povaha pohledávky, která je vymáhána prostřednictvím výkonu rozhodnutí v jiném členském státě, než je stát, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení, za takové situace, o jakou se jedná v původním řízení, není relevantní pro odpověď na první předběžnou otázku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-220/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinností státem — Volný pohyb zboží — Směrnice 2007/23/ES — Uvádění pyrotechnických výrobků na trh — Článek 6 — Volný pohyb pyrotechnických výrobků, které jsou v souladu s požadavky směrnice — Vnitrostátní právní úprava, která uvedení pyrotechnických výrobků na trh podmiňuje doplňujícími požadavky — Povinnost předchozího oznámení u vnitrostátního orgánu oprávněného přezkoumat a změnit návody k použití týkající se pyrotechnických výrobků“

(2017/C 006/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a C. Becker, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller a K. Petersen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že nad rámec požadavků směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/23/ES ze dne 23. května 2007 o uvádění pyrotechnických výrobků na trh a bez ohledu na předchozí posouzení shody pyrotechnických výrobků stanovila, že se musí před jejich uvedením na trh uplatnit postup stanovený v § 6 odst. 4 Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (první prováděcí nařízení k zákonu o výbušninách), ve znění zákona ze dne 25. července 2013, a že Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Spolkový výzkumný a zkušební ústav pro materiály, Německo) je oprávněn na základě tohoto ustanovení přezkoumat a případně změnit návody k jejich použití, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 1 této směrnice.
- 2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 13.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyšší soud Slovenskej republiky – Slovensko) – Lesoochránárske zoskupenie VLK v. Obvodný úrad Trenčín

(Věc C-243/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Článek 6 odst. 3 — Aarhuská úmluva — Účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Články 6 a 9 — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou soudní ochranu — Projekt realizace oplocení — Chráněná krajinná oblast Strážovské vrchy — Správní řízení o vydání souhlasu — Organizace na ochranu životního prostředí — Žádost o přiznání postavení účastníka řízení — Zamítnutí — Opravný prostředek k soudu“

(2017/C 006/20)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Nejvyšší soud Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Odvolaťel: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Odpůrce: Obvodný úrad Trenčín

za přítomnosti: Biely potok a. s.

Výrok

Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s čl. 9 odst. 2 a 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané v Aarhusu dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, vzhledem k tomu, že zakotvuje právo na účinnou soudní ochranu za podmínek, které zajišťují široký přístup k právní ochraně práv, která organizaci na ochranu životního prostředí splňující požadavky stanovené v čl. 2 odst. 5 této úmluvy vyplývají z unijního práva, v projednávaném případě z čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve znění směrnice Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006, ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. b) uvedené úmluvy, musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, brání výkladu pravidel vnitrostátního procesního práva, podle kterého žaloba proti rozhodnutí, kterým se takové organizaci odmítlo přiznat postavení účastníka správního řízení o vydání souhlasu s realizací projektu v chráněné lokalitě ve smyslu směrnice 92/43, ve znění směrnice 2006/105, nemusí být nutně zkoumána během průběhu tohoto řízení, které může být pravomocně ukončeno před přijetím a nabytím právní moci soudního rozhodnutí o postavení účastníka, a automaticky se zamítne, jakmile se vydá souhlas s tímto projektem, což tuto organizaci nutí podat žalobu jiného druhu, aby mohla získat toho postavení a předložit k soudnímu přezkumu otázku, zda příslušné vnitrostátní orgány dodržely povinnosti, které jim vyplývají z čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie – Belgie) – Rijksdienst voor Pensioenen v. Willem Hoogstad

(Věc C-269/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 — Věcná působnost — Srážky ze zákonných starobních důchodů a z jakékoliv další doplňkové výhody — Článek 13 — Určení použitelných právních předpisů — Bydliště v jiném členském státě“

(2017/C 006/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rijksdienst voor Pensioenen

Žalovaný: Willem Hoogstad

Za přítomnosti: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Výrok

Článek 13 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která stanoví srážku příspěvků, které mají přímou a dostatečně relevantní souvislost se zákony, které upravují odvětví sociálního zabezpečení vyjmenovaná v článku 4 nařízení č. 1408/71, ve znění změn, z dávek pocházejících z režimů doplňkových důchodů, i když příjemce těchto doplňkových důchodů nemá bydliště v tomto členském státě a podléhá na základě čl. 13 odst. 2 písm. f) téhož nařízení, ve znění změn, právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení členského státu, ve kterém bydlí.

(¹) Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Hecht-Pharma GmbH v. Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, jako vlastník

(Věc C-276/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 1 — Léčivé přípravky zhotovené průmyslově nebo vyrobené metodou zahrnující průmyslový proces — Článek 3 bod 2 — Léčivý přípravek připravený v lékárně“

(2017/C 006/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hecht-Pharma GmbH

Žalovaná: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, jako vlastník

Výrok

Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pozměněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU ze dne 8. června 2011, musí být vykládán v tom smyslu, že takový humánní léčivý přípravek, jako je přípravek dotčený ve věci v původním řízení, na který se podle vnitrostátních právních předpisů nevztahuje povinnost registrace z důvodu, že je prokazatelně často předepisován lékaři či stomatology, že je vyráběn v lékárně, pokud jde o podstatné výrobní kroky, v množství dosahujícím nejvýše sta balení připravených k výdeji denně v rámci běžného provozu lékárny, a který je určen k výdeji v rámci stávajícího povolení k provozování lékárny, nelze považovat za přípravek zhotovený průmyslově nebo vyrobený metodou zahrnující průmyslový proces ve smyslu tohoto ustanovení, a nespadá tedy do oblasti působnosti této směrnice s výhradou skutkových zjištění, která musí provést předkládající soud.

V případě, že předkládající soud dospěje na základě těchto zjištění k závěru, že léčivý přípravek dotčený ve věci v původním řízení byl zhotovený průmyslově nebo vyrobený metodou zahrnující průmyslový proces, je nicméně třeba uvedenému soudu rovněž odpovědět, že čl. 3 bod 2 směrnice 2001/83, ve znění směrnice 2011/62, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovým ustanovením, jako je § 21 odst. 2 bod 1 zákona o obchodování s léčivými přípravky ve spojení s § 6 odst. 1 nařízení o provozu lékáren, pokud tato ustanovení lékárníkům po věcné stránce ukládají dodržovat lékopis při výrobě hromadně připravovaných léčivých přípravků. Předkládající soud však musí ověřit, zda za okolností projednávaného případu, který mu byl předložen, byl léčivý přípravek dotčený ve věci v původním řízení zhotoven v souladu s lékopisnými předpisy.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgique) – Patrice D'Oultremont a další v. Région wallonne

(Věc C-290/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 2 písm. a) — Pojem ‚plány a programy‘ — Podmínky zřizování větrných elektráren stanovené vyhláškou — Ustanovení, která se týkají mimo jiné opatření v oblasti bezpečnosti, kontroly, uvedení do původního stavu, složení jistoty a norem upravujících hladiny hluku, které jsou stanoveny podle účelu využití oblastí“

(2017/C 006/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Žalovaný: Région wallonne

za přítomnosti: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Výrok

Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že taková vyhláška, o jakou se jedná v původním řízení, která obsahuje různá ustanovení týkající se zřizování větrných elektráren, jež je třeba dodržet v rámci vydávání správních povolení týkajících se umístování a provozování takových zařízení, spadá pod pojem „plány a programy“ ve smyslu této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vergabekammer Südbayern – Německo) – Hörmann Reisen GmbH v. Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Věc C-292/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Veřejné služby v autobusové dopravě cestujících — Nařízení (ES) č. 1370/2007 — Článek 4 odst. 7 — Subdodávky — Požadavek, aby provozovatel veřejných služeb poskytoval převážnou část veřejných služeb v dopravě cestujících sám — Rozsah — Článek 5 odst. 1 — Zadávací řízení — Zadání zakázky postupem podle směrnice 2004/18/ES“

(2017/C 006/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Vergabekammer Südbayern

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hörmann Reisen GmbH

Žalovaní: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v dopravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a nařízení Rady (EHS) č. 1107/70 musí být vykládán v tom smyslu, že při zadávání zakázky na veřejné služby v autobusové dopravě cestujících se na tuto zakázku i nadále použije čl. 4 odst. 7 tohoto nařízení.
- 2) Článek 4 odst. 7 nařízení č. 1370/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby veřejný zadavatel stanovil, že provozovatel pověřený řízením a provozováním takových veřejných služeb v autobusové dopravě cestujících, jako jsou služby dotčené ve věci v původním řízení, je povinen zajistit 70 % těchto služeb z vlastních zdrojů.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Child and Family Agency v. J. D.

(Věc C-428/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 15 — Postoupení věci soudu jiného členského státu — Působnost — Podmínky uplatnění — Soud s lepšími předpoklady — Nejlepší zájem dítěte“

(2017/C 006/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Child and Family Agency

Žalovaná: J. D.

za přítomnosti: R. P. D.

Výrok

- 1) Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že je použitelný na takový návrh v oblasti ochrany dětí podaný na základě veřejného práva příslušným orgánem členského státu, jehož předmětem je přijetí opatření týkajících se rodičovské zodpovědnosti, o jaký se jedná v původním řízení, pokud přijetí příslušnosti soudem jiného členského státu vyžaduje, aby následně orgán tohoto jiného členského státu podal návrh na zahájení jiného řízení, než které bylo zahájeno v prvním členském státě, podle svého vnitrostátního práva a případně stran jiných skutkových okolností.
- 2) Článek 15 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tomto smyslu:
 - aby mohl mít příslušný soud členského státu za to, že soud jiného členského státu, ke kterému má dítě zvláštní vztah, má lepší předpoklady k projednání věci, musí se ujistit o tom, že postoupení věci takovému soudu může přinést pro posouzení této věci skutečnou a konkrétní přidanou hodnotu, s přihlédnutím mimo jiné k procesním pravidlům použitelným v uvedeném jiném členském státě;
 - aby mohl mít příslušný soud členského státu za to, že takové postoupení je v nejlepším zájmu dítěte, musí se zejména ujistit, že uvedené postoupení věci nemůže mít škodlivý dopad na situaci dítěte.
- 3) Článek 15 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že příslušný soud členského státu nesmí při uplatňování tohoto ustanovení v dané věci rodičovské zodpovědnosti brát v úvahu dopad možného postoupení této věci soudu jiného členského státu na právo volného pohybu jiných dotčených osob než dotčeného dítěte ani důvod, proč matka tohoto dítěte využila před zahájením řízení u uvedeného soudu tohoto práva, ledaže se tato hlediska mohou projevit negativně na situaci uvedeného dítěte.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. října 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Věc C-468/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 1138/2011 a nařízení (EU) č. 1241/2012 — Dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odst. 10 písm. i) — Úprava — Funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize — Článek 2 odst. 10 první pododstavec — Rovnováha mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou — Zásada řádné správy“

(2017/C 006/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (zástupce: D. Luff, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s N. Tuominenem, advokátem), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. Franca, zmocněnci), Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 26. října 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, dříve Westermann Lernspielverlag GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-482/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Přihláška ochranné známky Evropské unie — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky ‚bambino‘ a ‚liik‘ — Námitkové řízení — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek ‚bambino‘ — Částečné zamítnutí zápisu — Zrušení starší ochranné známky, na níž jsou námitky založeny — Dopis navrhovatelky informující Tribunál o tomto zrušení — Skutečnost, že Tribunál odmítl založit dopis do spisu ve věci — Nedostatek odůvodnění“

(2017/C 006/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Westermann Lernspielverlage GmbH, dříve Westermann Lernspielverlag GmbH (zástupci: A. Nordemann a M. Maier, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Westermann Lernspielverlage GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Emilovi Milevovi

(Věc C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Směrnice (EU) 2016/343 — Články 3 a 6 — Časová působnost — Soudní kontrola vazby obviněného — Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje ve fázi soudního řízení zjišťovat, zda existuje důvodné podezření, že obviněný spáchal trestný čin — Rozpor s čl. 5 odst. 1 písm. c) a odst. 4 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — Prostor pro uvážení ponechaný vnitrostátní judikaturou vnitrostátním soudům k rozhodnutí o použití či nepoužití uvedené úmluvy“

(2017/C 006/28)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

Emil Milev

Výrok

Stanovisko Varchoven kasacionen sad (nejvyšší kasační soud, Bulharsko) vydané dne 7. dubna 2016 na začátku lhůty pro provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinoty a práva být přítomen při trestním řízení před soudem, které opravňuje příslušné vnitrostátní soudy rozhodující o odvolání proti rozhodnutí o vazbě rozhodnout se, zda v průběhu soudní fáze trestního řízení musí být ponechání obviněného ve vazbě podrobeno soudnímu přezkumu týkajícímu se rovněž toho, zda přetrvává důvodné podezření, že obviněný spáchal trestný čin, z kterého je obviněn, není s to po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice vážně ohrozit jí stanovené cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 3.10.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-346/14, Janukovyč v. Rada

(Věc C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupkyně: M. Kostytska, advokátka)

Další účastníci řízení: Viktor Fedorovyč Janukovyč, Rada Evropské unie, Evropská komise, Polská republika

Usnesením ze dne 5. října 2016 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu
(devátého senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-347/14, Yanukovyč v. Rada**

(Věc C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupkyně: M. Kostytska, advokátka)

Další účastníci řízení: Viktor Viktorovyč Yanukovyč, Rada Evropské unie, Evropská komise

Usnesením ze dne 5. října 2016 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 2. června 2016 Ukrajinou proti usnesení Tribunálu
(devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. března 2015 ve věci T-348/14, Janukovyč v. Rada**

(Věc C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ukrajina (zástupce: M. Kostytska, advokát)

Další účastníci řízení: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč, Rada Evropské unie, Evropská komise

Usnesením ze dne 5. října 2016 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 13. září 2016 Bundesverband Souvenir – Geschenke –
Ehrenpreise e.V. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. července 2016 ve věci T-
167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. v. Úřad Evropské unie pro duševní
vlastnictví**

(Věc C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (zástupce: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví a Freistaat Bayern

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 5. července 2016 vydaný ve věci T-167/15,
- zrušil ochrannou známku Evropské unie č. 010 144 392, „NEUSCHWANSTEIN“,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle navrhovatele byl napadený rozsudek vydán v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. c), čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, a to z následujících důvodů:

1. Tribunál nepřihlédl k tomu, že označení „Neuschwanstein“ je označením zeměpisného původu. V bodě 27 rozsudku uvedl – což je samo o sobě ve vzájemném rozporu –, že i když má zámek Neuschwanstein „lokalizovatelnou polohu“, nemůže být považován za „zeměpisnou oblast“, jelikož primární funkcí tohoto místa je uchování kulturního bohatství a nikoliv výroba suvenýrů nebo nabídka služeb či jejich uvádění na trh. „Primární funkce“ zeměpisné oblasti je přitom zcela irelevantní z pohledu absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu založeného na označení původu. Zámek Neuschwanstein je jasně a s konečnou platností lokalizovatelný a v rozporu s analýzou Tribunálu se odlišuje od běžného muzea, které je založeno na v něm vystavených exponátech, které, na rozdíl od zámku Neuschwanstein, mohou být přemístěny.

Cílová veřejnost si nebude toto jméno vykládat jako „nová labutí skála“, jak uvádí napadený rozsudek, ale spojí si toto fantazijní označení pouze se světoznámým zámkem. Napadený rozsudek tedy nerespektoval ani podmínky zakotvené Soudním dvorem v rozsudku Windsurfing Chiemsee⁽²⁾, jelikož cílová veřejnost si výrobky s označením „Neuschwanstein“ spojí se zámkem Neuschwanstein, jakožto světově proslulým turistickým cílem. Toto místo tedy nepochybně může ovlivňovat preference spotřebitelů tím, že u nich vyvolává pozitivní dojmy. Jelikož je tak označení zeměpisným označením, nemůže být chráněno. Je v obecném zájmu, aby názvy známých turistických míst byly ušetřeny jakékoliv monopolizace prostřednictvím ochranné známky, přinejmenším u typických suvenýrů, které jsou nabízeny a nakupovány za účelem vzpomínky na dané místo. Tribunál přitom neprovedl žádnou analýzu výrobků a služeb uvedených v přihlášce, aby tak ověřil, zda mohou sloužit jako suvenýry. Taková analýza však byla potřebná, zejména proto, že podaná přihláška sporné ochranné známky byla dost obecná a vztahovala se i na typické suvenýry. To, že v projednávaném případě byla přihláška podána Freistaat Bayern nemá na tyto zásady žádný dopad, jak zdůraznil Tribunál v rozsudku MEM v. OHIM (MONACO)⁽³⁾, jelikož přihláška podaná územním celkem se řídí stejnými zásadami jako žádosti podané jiným subjektem.

2. Pokud jde o důvod zamítnutí založený na nedostatku rozlišovací způsobilosti, stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, Tribunál došel v rozporu s požadavky zakotvenými starší judikaturou k závěru, že cílová veřejnou pozná, že veškeré výrobky označené ochrannou známkou vyrobil, uvedl na trh nebo dodal Freistaat Bayern (v tomto smyslu viz bod 43 napadeného rozsudku). Lidé kupující výrobky, které jsou tradičně nabízeny u turistického místa a na nichž je uveden jeho název, přitom tento název nechápu jako odkaz na majitele daného místa a neočekávají, že by tyto výrobky byly vyrobeny nebo uváděny na trh jím. Označení „Neuschwanstein“ slouží pouze k připomenutí jejich návštěvy turistického místa a příslušné prodejny. Otázka, kdo je vyrábí, je skupinám cílových osob lhostejná.
3. Je třeba mít za to, že přihlašovatel ochranné známky Neuschwanstein jednal ve zlém víře ve smyslu čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož cílová veřejnost a – což bylo prokázáno – přihlašovatel už před podáním sporné přihlášky ochranné známky Evropské unie věděli o tom, že v těsné blízkosti zámku Neuschwanstein jsou nabízeny k prodeji nejrůznější předměty nesoucí jméno tohoto turistického místa.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230).

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 15. ledna 2015, MEM v. OHIM (MONACO) (T-197/13, EU:T:2015:16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalsko) dne 5. října 2016 – Superfoz — Supermercados L.^{da} v. Fazenda Pública

(Věc C-519/16)

(2017/C 006/33)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Superfoz — Supermercados L.^{da}

Žalovaný: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Může se čl. 27 odst. 10 nařízení (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 nebo jakékoli jiné právní ustanovení či jakákoli obecná zásada Evropské unie, jež by Soudní dvůr Evropské unie považoval za použitelné, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu ustanovení, jímž se zavádí poplatek určený k financování úředních kontrol bezpečnosti potravin, který se ukládá výlučně majitelům maloobchodních prodejen potravin nebo smíšeného zboží, přičemž tento poplatek nesouvisí s žádnou zvláštní úřední kontrolou provedenou z podnětu osoby povinné k dani nebo v její prospěch?
- 2) Byla by odpověď odlišná, pokud by byl namísto tohoto poplatku zaveden finanční příspěvek ve prospěch veřejnoprávního subjektu, který by byl ukládán týmě osobám povinným k dani a který by byl určen k pokrytí nákladů na kontroly jakosti potravin, a to i v případě, že jeho jediným cílem by bylo rozšířit odpovědnost za financování těchto kontrol na všechny hospodářské subjekty působící v rámci potravinového řetězce?
- 3) Má se mít za to, že osvobození některých hospodářských subjektů od poplatku za zajištění bezpečnosti potravin, který se ukládá pouze některým maloobchodním prodejnám potravin nebo smíšeného zboží (zejména velkým maloobchodním prodejnám potravin) a který je určen k financování nákladů na provádění úředních kontrol v oblasti bezpečnosti potravin, ochrany a zdraví zvířat a ochrany a zdraví rostlin, představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, neboť narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby, ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, nebo že je výše uvedené osvobození od poplatku přinejmenším součástí státní podpory, která musí být podle čl. 108 odst. 3 SFEU oznámena Komisi?
- 4) Brání zásady práva Evropské unie, zvláště pak zásady rovnosti, zákazu diskriminace, hospodářské soutěže (včetně zákazu obrácené diskriminace) a svobody podnikání, vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které:
 - a) ukládá povinnost zaplatit [TSAM] pouze velkým maloobchodním prodejnám potravin?
 - b) vylučuje z působnosti [TSAM] subjekty či mikropodniky s prodejní plochou o výměře do 2 000 m², které nejsou součástí skupiny nebo součástí podniku používajícího jedno či několik označení a využívajícího na vnitrostátní úrovni sloučenou prodejní plochu o výměře nejméně 6 000 m²?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. 2004, L 165, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 18. října 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras v. „Specializuotas transportas“ UAB

(Věc C-531/16)

(2017/C 006/34)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé v řízení o kasačním opravném prostředku: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Specializuotas transportas“ UAB

Další účastníci řízení: „VSA Vilnius“ UAB, „Švarinta“ UAB, „Specialus autotransportas“ UAB, „Ecoservice“ UAB

Předběžné otázky

1. Je třeba volnému pohybu osob a služeb podle článků 45 a 56 SFEU, zásadám rovnosti uchazečů a transparentnosti stanoveným v článku 2 směrnice 2004/18 ⁽¹⁾ a zásadě volné a korektní hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty, která vyplývá z uvedených zásad (ve vzájemném spojení či samostatně, ale bez omezení na výše uvedená ustanovení), rozumět a vykládat je v tom smyslu, že:

pokud se propojení uchazeči, jejichž vzájemné hospodářské, personální, finanční či jiné vztahy mohou být důvodem ke zpochybnění jejich nezávislosti a ochrany důvěrných informací nebo je mohou zvýhodňovat oproti jiným uchazečům, rozhodli předložit samostatné nabídky ve stejném veřejném zadávacím řízení, mají takoví uchazeči v každém případě povinnost informovat veřejného zadavatele o takových vzájemných vztazích, i pokud si veřejný zadavatel jejich sdělení sám nevyžádal, bez ohledu na to, zda takovou povinnost stanoví vnitrostátní právní předpisy upravující zadávání veřejných zakázek, či nikoli?

2. Je-li odpověď na první otázku:

- a) kladná (tedy, že uchazeči musí v každém případě informovat veřejného zadavatele o svých vzájemných vztazích), postačuje okolnost, že taková povinnost nebyla splněna nebo nebyla splněna řádně, k tomu, aby měl veřejný zadavatel za to, či přezkumný orgán (soud) rozhodl, že mezi propojenými uchazeči, kteří předložili samostatné nabídky ve stejném veřejném zadávacím řízení, neexistuje skutečná hospodářská soutěž (a taková soutěž je pouze předstírána)?

- b) záporná (tedy, že uchazeči nemají další povinnost – která není stanovena právními předpisy ani v podmínkách zadávacího řízení – informovat veřejného zadavatele o svých vzájemných vztazích), musí nebezpečí vyplývající z účasti propojených hospodářských subjektů a nebezpečí spojené s důsledky této skutečnosti nést veřejný zadavatel, pokud v zadávací dokumentaci neuložil uchazečům takovou informační povinnost?

3. Bez ohledu na odpověď na první otázku a s přihlédnutím k rozsudku Soudního dvora eVigilo (C-538/13), je třeba ustanovením uvedeným v první otázce a v čl. 1 odst. 1 třetím pododstavci směrnice 89/665 ⁽²⁾ a čl. 2 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice (ve vzájemném spojení či samostatně, ale bez omezení na výše uvedená ustanovení) rozumět a vykládat je v tom smyslu, že:

- a) pokud se veřejný zadavatel v rámci veřejného zadávacího řízení jakkoli dozví, že mezi některými uchazeči existují podstatné vzájemné vztahy, musí takový veřejný zadavatel, bez ohledu na vlastní vyhodnocení takové skutečnosti nebo jiných okolností (například formálních a věcných rozdílů mezi nabídkami předloženými danými uchazeči, veřejného závazku uchazeče dodržovat pravidla korektní hospodářské soutěže vůči jiným uchazečům, a podobně), vyzvat propojené uchazeče, aby objasnili, zda a jakým způsobem je jejich osobní situace slučitelná s volnou a korektní hospodářskou soutěží mezi uchazeči?

- b) má-li veřejný zadavatel takovou povinnost a nesplní ji, může soud odůvodněně prohlásit jednání takového veřejného zadavatele za protiprávní, neboť nezajistil transparentnost a objektivitu řízení a nevyžádal si od žalobce důkazy či nerozhodl ze svého podnětu o existenci možného vlivu osobní situace propojených osob na výsledek zadávacího řízení?
4. Je třeba ustanovením zmíněným ve třetí otázce a v čl. 101 odst. 1 SFEU (ve vzájemném spojení či samostatně, ale bez omezení na výše uvedená ustanovení) rozumět a vykládat je ve světle rozsudků Soudního dvora eVigilo (C-538/13), Eturas a další (C-74/14) a VM Remonts (C-542/14) v tom smyslu, že:
- a) pokud se uchazeč (žalobce) dozví o odmítnutí nabídky s nejnižší nabídkovou cenou, kterou předložil jeden ze dvou propojených uchazečů ve veřejném zadávacím řízení (uchazeč A), a o tom, že druhý uchazeč (uchazeč B) byl vybrán jako úspěšný uchazeč, a rovněž s přihlédnutím k jiným okolnostem souvisejícím s danými uchazeči a jejich účastí v zadávacím řízení [skutečnost, že uchazeči A a B mají stejné složení představenstva; skutečnost, že mají stejnou mateřskou společnost, která se neúčastnila daného zadávacího řízení; skutečnost, že uchazeči A a B neinformovali veřejného zadavatele o svých vzájemných vztazích a neposkytli dodatečné informace o těchto vztazích, mimo jiné proto, že k tomu nebyli vyzváni; skutečnost, že uchazeč A ve své nabídce uvedl rozporuplné informace o splnění podmínky zadávacího řízení spočívající v souladu s normou EURO V u navrhovaných dopravních prostředků (nákladních automobilů určených ke svozu odpadu); skutečnost, že daný uchazeč, který předložil nejnižší nabídkovou cenu, ale jehož nabídka byla odmítnuta z důvodu formálních nedostatků, nenapadl rozhodnutí veřejného zadavatele, ale později podal odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně, jímž mimo jiné [napadl] odmítnutí jeho nabídky jako protiprávní, a podobně], a pokud veřejný zadavatel neučinil ve vztahu ke všem těmto okolnostem žádné opatření, postačuje taková informace sama o sobě k odůvodnění návrhu, aby přezkumný orgán prohlásil postup veřejného zadavatele, který nezajistil transparentnost a objektivitu řízení a zároveň si nevyžádal od žalobce konkrétní důkazy o tom, že uchazeči A a B jednali nekorektně, za protiprávní?
- b) uchazeči A a B neprokázali veřejnému zadavateli, že se skutečně a korektně účastní veřejného zadávacího řízení, jen tím, že uchazeč B dobrovolně předložil prohlášení o skutečné účasti, uchazeč B použil pro svou účast v zadávacím řízení normy řízení jakosti a nabídky předložené uvedenými uchazeči nebyly formálně a věcně totožné?
5. Lze jednání propojených hospodářských subjektů (jež mají stejnou mateřskou společnost), které se samostatně účastní stejného zadávacího řízení, kde hodnota zakázky dosahuje hranice pro použití mezinárodní veřejné soutěže, v případě, kdy se sídlo veřejného zadavatele, který vyhlásil předmětné zadávací řízení, a místo, kde mají být poskytovány dotčené služby, nacházejí v blízkosti jiného členského státu (Lotyšské republiky), v zásadě posuzovat – mimo jiné s ohledem na dobrovolné prohlášení jednoho z dotčených hospodářských subjektů, že bude dodržovat pravidla korektní hospodářské soutěže – podle ustanovení článku 101 SFEU a judikatury, ve které Soudní dvůr poskytl výklad uvedených ustanovení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

⁽²⁾ Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)
dne 18. října 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos
v. AB SEB bankas**

(Věc C-532/16)

(2017/C 006/35)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Odpůrkyně a žalobkyně v prvním stupni: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Navrhovatelka a žalovaná v prvním stupni: AB SEB bankas

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 184 až 186 směrnice Rady 2016/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2016 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládány v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, se mechanismus opravy odpočtu upravený ve směrnici 2006/112 nepoužije v případech, ve kterých počáteční odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) nemohl být vůbec proveden, protože dotčené plnění bylo plnění osvobozené od daně týkající se dodání pozemku?
- 2) Je odpověď na první otázku ovlivněna skutečností, že (1) DPH z nákupu pozemků byla na počátku odečtena z důvodu praxe správce daně, v rámci níž bylo dotčené dodání nesprávně považováno za dodání stavebních pozemků podléhajících DPH, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112, nebo (2) tím, že po počátečním odpočtu daně ze strany kupujícího, dodavatel pozemku vydal kupujícímu dobropis na DPH s opravou částek DPH uvedených (stanovených) na původní faktuře?
- 3) Je-li odpověď na první otázku kladná, musí být za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, články 184 nebo 185 směrnice 2006/112 vykládány v tom smyslu, že je v případě, kdy počáteční odpočet daně nemohl být proveden vůbec, protože dotčené plnění bylo osvobozeno od DPH, třeba mít za to, že povinnost osoby povinné k dani opravit tento odpočet vznikla okamžitě, nebo až tehdy, když vyšlo najevo, že počáteční odpočet daně nemohl být proveden?
- 4) Je-li odpověď na první otázku kladná, musí být za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, směrnice 2006/112 a zejména její články 179, 184 až 186 a 250 vykládány v tom smyslu, že opravené částky DPH odpočitatelné na vstupu musí být odečteny ve zdaňovacím období, ve kterém povinnost nebo nárok osoby povinné k dani opravit počáteční odpočet daně vznikly?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 25. října 2016 – UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“ v. Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Věc C-540/16)

(2017/C 006/36)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“

Odpůrkyně: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Další účastníci řízení: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB „Sedija“, UAB „Starkis“, UAB „Baltijos šprotai“, UAB „Ramsun“, AB „Laivitė“, UAB „Baltlanta“, UAB „Strimėlė“, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma“, UAB „Banginis“, UAB „Monistico“, UAB „Rikneda“, UAB „Baltijos jūra“, UAB „Grinvita“, BUAB „Baltijos žuvis“

Předběžná otázka

Je třeba článek 17 a čl. 2 odst. 5 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES, s ohledem na články 16 a 20 Listiny základních práv Evropská unie, vykládat tom smyslu, že členský stát při výkonu pravomoci stanovené v čl. 16 odst. 6 tohoto nařízení nesmí zvolit metodu přidělování jemu přidělených rybolovných kvót, která z důvodu většího množství přidělených rybolovných práv vytváří nerovné podmínky hospodářské soutěže pro hospodářské subjekty působící v této oblasti, a to i v případě, že tato metoda vychází z transparentního a objektivního kritéria?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 354, s. 22.

Žaloba podaná dne 25. října 2016 – Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-541/16)

(2017/C 006/37)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: L. Grønfeldt a J. Hottiaux, zmocněnkyně)

Žalovaný: Dánské království

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Dánské království nesplnilo své povinnosti podle čl. 2 bod 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ⁽¹⁾ o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy;
- uložit Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1072/2009 upravuje vyčerpávajícím způsobem, jak dopravci mohou provádět kabotáž na základě podmínek stanovených v tomto článku. Toto ustanovení nestanoví maximální počet nakládacích nebo vykládacích míst v rámci stejné kabotáže. Limit maximálně tří kabotážních přeprav neznamena, že kabotáž musí obsahovat stanovený počet nakládacích nebo vykládacích míst.

Podle dánských pravidel se kabotáž může skládat bud' z určitého počtu nakládacích míst, nebo vykládacích míst, ale nikoli z obojího. Dánská pravidla brání dopravcům – nerezidentům v provádění kabotáže sestávající z nakládacích a vykládacích míst, což představuje omezení v tom, jak mohou tyto dopravci provádět kabotáž v Dánsku, jak stanoví nařízení (ES) č. 1072/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. 2009, L 300, s. 72).

Žaloba podaná dne 27. října 2016 – Evropská komise v. Spolková republika Německo**(Věc C-543/16)**

(2017/C 006/38)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Hermes, E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- konstatoval, že Spolková republika Německo nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 5 a 7 ve spojení s přílohami II a III směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽¹⁾, neboť nepřijala dodatečná opatření ani posílené činnosti, vzhledem k tomu, že je zjevné, že opatření akčního programu nejsou dostatečná s ohledem na dosažení cílů směrnice a nemění akční program tak, aby bylo dosaženo souladu s požadavky podle uvedených příloh II a III;
- uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Spolková republika Německo porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 5, tím, že nepřijala dodatečná opatření ani neuskutečnila posílené činnosti, i když bylo nejpozději k okamžiku předložení páté zprávy podle článku 10 směrnice za období 2008–2011, tj. dne 4. července 2012, zcela zjevné, že opatření německého akčního programu nebudou dostatečná s ohledem na splnění cílů směrnice.

Kromě toho Spolková republika Německo porušila povinnosti, které pro ni vyplývají podle čl. 5 odst. 7 směrnice, tím, že německý akční program nezměnila, byť to bylo nezbytné s ohledem na situaci popsanou ve výše uvedené zprávě ze dne 4. července 2012. V této souvislosti měla Spolková republika Německo přijmout každopádně opatření, která by zcela a důsledně odpovídala požadavkům podle čl. 5 odst. 3 a 4 ve spojení s přílohami II a III směrnice.

Použitelná ustanovení německé právní úpravy těmito požadavkům neodpovídají z těchto důvodů:

- pokud jde o zásadu vyváženého hnojení, obsahují výpočet množství potřebných hnojiv, která neodpovídají skutečným výživovým potřebám různých druhů plodin, požadavkům v různých půdně-klimatických zónách a dodržování dopadu hnojení na ochranu vod, a umožňují překračovat hodnoty výživových látek zemědělským podnikem, neboť povolují hodnotu ve výši až 60 kg dusíku na hektar ročně (viz příloha III bod 1 podbod 3 směrnice);
- pokud jde o období zákazu, stanoví výjimku týkající se „hnojiv neobsahujících drůbeží mrvu“, neobsahují odlišení podle půdně-klimatických zón, typů hnojiv, způsobů hnojení a dalších hledisek týkajících se životního prostředí, a stanovují období zákazu v jen v rozsahu dva a půl až tři měsíce (viz příloha III bod 1 podbod 1 a příloha II, písm. A, bod 1 směrnice);
- pokud jde o stanovenou kapacitu zásobníků určených k uskladnění statkových hnojiv, stanoví kapacitu na základě období zákazu, jež jsou příliš krátká, a jež se s výjimkou právní úpravy spolkových zemí Berlín, Sasko a Durynsko vztahují pouze na skladování kapalných statkových hnojiv (viz příloha II písm. A bod 5 směrnice);
- za určitých podmínek umožňují použití statkových hnojiv na jednoleté plodiny a pastviny v maximálním množství statkových hnojiv odpovídajícím až 230 kg dusíku na hektar ročně (viz příloha III bod 2, první pododstavec směrnice);

- pokud jde o použití statkových hnojiv na zemědělské plochy nacházející se na velmi strmých pozemcích, stanovují výjimky pro statková hnojiva neobsahující drůbeží mrvu, stanovují zákaz použití hnojiv s vysokou koncentrací dusíku až u pozemků se svažitostí od 10 % a v takovém případě stanovují zákaz pouze v případě vzdálenosti tři a méně metrů od břehu hladiny zdroje nebo toku povrchové vody, čímž není zohledněna řada relevantních vědeckých studií (viz příloha II písm. A bod 2 a příloha III bod 1 podbod 3 směrnice);
- zakazují použití statkových hnojiv až od výše sněhové pokrývky minimálně 5 cm a „v případě trvalého promrznutí půdy, jež nerozmrzá během dne“ (viz příloha III bod 1 podbod 3 písm. a) a b) směrnice);

Skutečnost, že německá vláda pravidelně uvádí svůj záměr změnit právní úpravu týkající se používání hnojiv, nevyvrací porušení povinností uvedených v čl. 5 odst. 5 a 7 směrnice. Dotčená právní úprava totiž nenabyla účinku před uplynutím lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku ze dne 11. září 2014 ani v následujícím období.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1991, L 375, s. 1; Zvl. vyd. 15/10, s. 192.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Birkenstock Sales v. EUIPO (Zobrazení vzoru protínajících se vlnovek)(Věc T-579/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka zobrazující vzor protínajících se vlnovek — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Povrchový vzor — Použití povrchového vzoru na obal výrobku“

(2017/C 006/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Německo) (původně: C. Menebröcker a V. Töbelmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně G. Schneider a D. Walicka, poté D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. května 2014 (R 1952/2013-1), týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie pro obrazovou ochrannou známku zobrazující vzor protínajících se vlnovek

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. května 2014 (věc R 1952/2013-1) se zrušuje pro následující výrobky: „umělé údy, oči a zuby“, „materiály na sešívání ran; materiály na sešívání ran používané v chirurgii“ a „kůže zvířat, kožešiny“.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Birkenstock Sales GmbH ponese kromě vlastních nákladů řízení polovinu nákladů vynaložených EUIPO. EUIPO ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. listopadu 2016 – Polo Club v. EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)(Věc T-67/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie POLO CLUB SAINT – TROPEZ HARAS DE GASSIN — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Předložení doplňujících důkazů — Posuzovací pravomoc svěřená článkem 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Částečné vrácení věci námitkovému oddělení — Článek 64 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009“

(2017/C 006/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polo Club (Gassin, Francie) (zástupce: D. Masson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně V. Melgar a H. Kunz, poté H. O'Neil, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: D. Russo a V. Wellens, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2014 (věc R 1882/2013-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi Lifestyle Equities a Polo Club.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Polo Club se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 13.4.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Trivisio Prototyping v. Komise

(Věc T-184/15) (¹)

„Finanční pomoc — Šestý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace — Smlouvy na projekty ULTRA, CINESPACE a IMPROVE — Částečné překvalifikování žaloby — Rozhodnutí představující exekuční titul — Článek 299 SFEU — Rozhodčí doložka — Uznatelné náklady — Vrácení vyplacených částek“

(2017/C 006/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Trivisio Prototyping GmbH (Trevír, Německo) (zástupci: původně A. Bartosch a A. Böhlke, poté A. Böhlke, avocats)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Delaude a F. Moro, zmocněnci, ve spolupráci s R. van der Hout a S. Blazek, avocats)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C (2015) 633 final ze dne 2. února 2015 o vrácení částky v celkové výši 385 112,19 eur navýšené o úroky a návrh založený na článku 272 SFEU a směřující k prohlášení, že pohledávka, kterou má Komise dle svého tvrzení vůči společnosti Trivisio Prototyping, neexistuje.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Trivisio Prototyping GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské komisi.

(¹) Úř. věst. C 262, 10.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Smarter Travel Media v. EUIPO (SMARTER TRAVEL)(Věc T-290/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SMARTER TRAVEL — Absolutní důvody zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Rovné zacházení“

(2017/C 006/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Spojené státy) (zástupce: P. Olson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. března 2015 (věc R 1986/2014-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení SMARTER TRAVEL jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Smarter Travel Media LLC nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2016 – Vince v. EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)(Věc T-315/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ELECTRIC HIGHWAY — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 006/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Dale Vince (Stroud, Spojené království) (zástupce: B. Longstaff, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Bonne, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. března 2015 (věc R 1442/2014-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení ELECTRIC HIGHWAY jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Dalu Vinceovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2016 – For Tune v. EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Věc T-579/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie fortune — Starší německá slovní ochranná známka FORTUNE-HOTELS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 006/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: For Tune sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: K. Popławska, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburk, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. srpna 2015 (věc R 2808/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Gastwerk Hotel Hamburg a For Tune.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti For Tune sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 398, 30. 11. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. listopadu 2016 – Fedtke v. EHSV

(Věc T-157/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Čistě potvrzující akt — Nové a podstatné skutečnosti — Důkazní břemeno“

(2017/C 006/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Další účastník řízení: Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) (zástupci: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal a L. Camarena Januzec, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 5. února 2016, Fedtke v. EHSV (F-107/15, EU:F:2016:15), a znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 5. února 2016, Fedtke v. EHSV (F-107/15) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací jinému senátu Tribunálu, než který rozhodl o tomto kasačním opravném prostředku.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Biofa v. Komise

(Věc T-746/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Prováděcí nařízení (EU) 2015/2069 — Schválení základní látky hydrogenuhličitanu sodného — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

(2017/C 006/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Biofa AG (Münsingen, Německo) (zástupci: původně C. Stallberg a S. Knoblich, poté C. Stallberg, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek, G. von Rintelen a F. Moro, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU, znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2069 ze dne 17. listopadu 2015, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje základní látka hydrogenuhličitan sodný a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2015, L 301, s. 42).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není důvodné rozhodovat o návrhu Dánského království na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 3) Společnosti Biofa AG se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.
- 4) Dánské království ponese vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2016 – Slovinsko v. Komise(Věc T-12/16) ⁽¹⁾**„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Slovinskem — Přijetí prováděcího rozhodnutí (EU) č. 2016/1059 — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“**

(2017/C 006/47)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Republika Slovinsko (zástupce: L. Bembič, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Rous Demiri a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) č. 2015/2098 ze dne 13. listopadu 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 303, s. 35) v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká Republiky Slovinsko.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Republikou Slovinsko.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. listopadu 2016 – Solelec a další v. Parlament

(Věc T-281/16 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na stavební práce — Zadávací řízení — Elektrické práce (silnoproud) v rámci projektu rozšíření a rekonstrukce budovy Parlamentu Konrad Adenauer v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání veřejné zakázky jinému uchazeči — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nesplnění podmínky naléhavosti“

(2017/C 006/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Lucembursko), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Lucemburk), Socom SA (Foetz) (zástupce: S. Marx, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Mraz a L. Chrétien, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a směřující k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí Parlamentu ze dne 27. května 2016, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyň týkající se části 75, která byla předložena v rámci zadávacího řízení INLO-D-UPIL-T-15-AO6, týkajícího se projektu rozšíření a rekonstrukce budovy Konrad Adenauer v Lucemburku, a rozhodnutí, kterým byla dotčená část přidělena jinému uchazeči

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) Usnesení ze dne 9. června 2016 vydané ve věci T-281/16 R se zrušuje.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 25. října 2016 – La Quadrature du Net a další v. Komise**(Věc T-738/16)**

(2017/C 006/49)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: La Quadrature du Net (Paříž, Francie), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (zástupce: H. Roy, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- prohlásil, že prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1250 ze dne 12. července 2016 je v rozporu s články 7, 8 a 47 Listiny základních práv Evropské unie;
- zrušil toto rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) z důvodu rozšířené povahy sběru povoleného právní úpravou Spojených států. V prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2016/1250 ze dne 12. července 2016 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající úrovni ochrany poskytované štítem EU–USA na ochranu soukromí (dále jen „napadené rozhodnutí“) došlo k takovému porušení, když nebyl vyvozen závěr, že právní úprava Spojených států zasahuje zejména do podstaty základního práva na respektování soukromého života, jež zaručuje článek 7 Listiny.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení Listiny v rozsahu, v němž bylo v napadeném rozhodnutí nesprávně konstatováno, že štít EU–USA na ochranu soukromí poskytuje úroveň ochrany základních práv, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v Unii, a to navzdory tomu, že využití povolená právní úpravou Spojených států nejsou omezena na to, co je naprosto nezbytné.
 3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení Listiny v rozsahu, v němž v napadeném rozhodnutí nebylo zohledněno, že právní úprava Spojených států nestanoví účinný prostředek nápravy, a navzdory tomuto opomenutí v něm bylo rozhodnuto o rovnocennosti výše uvedené ochrany.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení Listiny, jelikož v napadeném rozhodnutí bylo zjevně nesprávně rozhodnuto, že štít EU–USA na ochranu soukromí zajišťuje ochranu rovnocennou ochraně zaručené v Unii, a to navzdory neexistenci ustanovení o nezávislém dohledu v právní úpravě Spojených států.
-

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – BPCE v. ECB**(Věc T-745/16)**

(2017/C 006/50)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: BPCE (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset Grainville, C. Renner a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky č. ECB/SSM/2016 9695005MSXI0YEMGDF46/195 ze dne 24. srpna 2016;
- v každém případě uložil Evropské centrální bance náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku příslušnosti, kterou je stíženo rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 24. srpna 2016, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na vynětí z expozic francouzské Caisse des Dépôts et Consignations (Státní depositní pokladna), které vyplývají z centralizovaných fondů vybraných v rámci regulovaného spoření, z výpočtu pákového poměru (dále jen „napadené rozhodnutí“) v rozsahu, v němž ECB nebyla příslušná zamítnout udělení požadovaného vynětí poté, co konstatovala, že byly splněny podmínky uložené použitelnými právními předpisy Unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z několika nesprávných právních posouzení, kterých se dopustila žalovaná. Žalobkyně totiž uvádí, že i za předpokladu, že ECB byla příslušná k přijetí napadeného rozhodnutí, uvedené rozhodnutí není platné, protože je stíženo několika právními vadami vzhledem k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1; dále jen „nařízení č. 575/2013“), a k záměru unijního normotvůrce, z důvodu chybného výkladu, který ECB učinila v dotčeném předpise, a tak přijala rozhodnutí, které:
 - je v rozporu s cíli a účelem pravidel o pákovém poměru, je v rozporu nejen s cílem právní úpravy týkající se pákového poměru jako takového, ale rovněž se záměrem normotvůrce, který projevil přijetím odst. 14 článku 429 nařízení č. 575/2013;
 - mění základní ustanovení s ohledem na dvě nové podmínky, které nejsou předmětem dotčeného ustanovení;
 - zbavuje čl. 429 odst. 14 nařízení č. 575/2013 užitečného účinku.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z několika zjevně nesprávných posouzení, kterými je stíženo napadené rozhodnutí, zejména pokud jde o povahu centralizovaných fondů regulovaného spoření, pokud jde o důsledky připsání fondů do rozvahy banky, a pokud jde o účinky mechanismu úpravy o centralizované částky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení několika obecných zásad unijního práva, a sice zásady proporcionality, zásady právní jistoty a zásady řádné správy v rozsahu, v němž ECB porušila svoji povinnost postupovat s náležitou péčí.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ECB byla uložena zvýšená povinnost uvést odůvodnění a uvedené rozhodnutí je odůvodněno nedostatečně nebo dvojznačně.

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Stemcor London a Samac Steel Supplies v. Komise**(Věc T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Stemcor London Ltd (Londýn, Spojené království), Samac Steel Supplies Ltd (Londýn) (zástupci: F. Di Gianni a C. Van Hemelrijck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise (EU) 2016/1329 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na evidovaný dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace (Úř. věst. L 210, s. 27), a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného a protiprávního výkladu a uplatnění podmínky spočívající v tom, že „dovozce [o dumpingu] věděl“ stanovené v čl. 10 odst. 4 písm. c) základního antidumpingového nařízení (EU) č. 2016/1036.
 - První část: výklad podmínky spočívající v tom, že „dovozce [o dumpingu] věděl“ stanovené v čl. 10 odst. 4 písm. c) základního antidumpingového nařízení (EU) č. 2016/1036 obsažený v nařízení (EU) č. 2016/1329 (dále jen „napadené nařízení“) je nesprávný a protiprávní.
 - Druhá část: výklad čl. 10 odst. 4 písm. c) základního antidumpingového nařízení (EU) č. 2016/1036 s ohledem na zavedené zásady výkladu unijního práva a Antidumpingové dohody WTO AD ukazuje, že pro účely určení, zda je uvedená podmínka splněna, musí Komise posoudit, zda dovozce o dumpingu skutečně věděl.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že posouzení podmínky „podstatného výšení dovozu“ bylo nesprávně založeno na období, které začalo v prvním úplném měsíci po zveřejnění zahájení vyšetřování v Úředním věstníku a končilo v posledním úplném měsíci před uložení přechodných opatření.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že výklad, o který se opírá napadené nařízení ohledně podmínky „vážného ohrožení nápravného účinku“ stanovené v čl. 10 odst. 4 písm. d) základního antidumpingového nařízení (EU) č. 2016/1036 je nesprávný a protiprávní.
 - První část: Komise nesprávně provedla celkové posouzení podmínky „vážného ohrožení nápravného účinku“ stanovené v čl. 10 odst. 4 písm. d) základního antidumpingového nařízení, ačkoli měla provést individuální analýzu jednání jednotlivých dovozců, aby určila, zda její dovozy přispěly k údajnému vážnému ohrožení nápravného účinku cla.
 - Druhá část: napadené nařízení je stiženo vadami, neboť činí závěr, že retroaktivní uplatnění dovozních cel na období registrace by zajistilo, že nápravný účinek cel by nemohl být vážně ohrožen.

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – FV v. Rada**(Věc T-750/16)**

(2017/C 006/52)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgie) (zástupkyně: L. Levi a A. Tymen, advokátky)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:**— rozhodl, že je tato žaloba přípustná a opodstatněná;**a v důsledku toho:**— zrušil rozhodnutí ze dne 8. prosince 2015 přijaté na základě článku 42c služebního řádu;**— případně zrušil rozhodnutí ze dne 19. července 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 8. března 2016;**— uložil žalované povinnost zaplatit náhradu majetkové újmy žalobkyně stanovené s výhradou doplnění na 151 101 eur;**— uložil žalované povinnost zaplatit náhradu nemajetkové újmy žalobkyně stanovené ex aequo et bono na 70 000 eur;**— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.***Žalobní důvody a hlavní argumenty***Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.*

- 1. První žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti směřující proti článku 42c služebního řádu úředníků Evropské unie, z porušení článků 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, z porušení směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79), jakož i z porušení článku 1d služebního řádu.*
- 2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 42c služebního řádu, z porušení sdělení zaměstnancům č. 71/15, kterým se poskytují informace o provedení článku 42c služebního řádu, jakož i ze zjevné skutkové a právní nesprávnosti a nedostatku odůvodnění, které vedly k nástupu žalobkyně na nucenou dovolenou.*
- 3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva být slyšen a porušení práva na obhajobu.*
- 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti řádné péče.*
- 5. Pátý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci.*

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. ECB**(Věc T-751/16)**

(2017/C 006/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paříž, Francie) (zástupce: M. Grégoire, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 24. srpna 2016, vydané ve věci žádosti, kterou podala Crédit Mutuel, aby získala povolení vyloučit expozice ve veřejném sektoru z výpočtu pákového poměru podle čl. 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013, pro Crédit Mutuel a všechny subjekty skupiny podléhající pákovému poměru (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92),
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z překročení pravomoci, kterým je stíženo napadené rozhodnutí. Podle žalobkyně má Evropská centrální banka (ECB) pouze pravomoc prověřit, zda jsou splněny podmínky vyžadované k tomu, aby bylo instituci možné přiznat výjimku z pravidel výpočtu pákového poměru, tak jak jsou stanoveny přesně a s konečnou platností Komisí na základě výlučné pravomoci prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci určeného k zohlednění zvláštností bankovního a finančního prostředí Evropské unie, přičemž cílem tohoto prověření ze strany ECB je pouze zajistit konkrétní uplatnění těchto podmínek bez jejich posílení nebo posouzení jejich relevance.
2. Druhý žalobní důvod, předložený podpůrně k prvnímu žalobnímu důvodu, vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se dopustila ECB v napadeném rozhodnutí. Podle žalobkyně je třeba expozice vůči subjektům ve veřejném sektoru, jelikož jsou pokládány za expozice vůči ústřední vládě, považovat za expozice s nulovým rizikem, pokud jsou denominovány v jeho národní měně.
3. Třetí žalobní důvod, předložený podpůrně ve vztahu k prvním dvěma žalobními důvody, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí zjevně nepřiměřené ve vztahu k cílům sledovaným obezřetnostními požadavky s ohledem na vlastnosti regulovaného spoření, jakož i zjevně nepřiměřené, pokud jde o negativní důsledky, které ukládá dotyčné instituci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i zásady řádné správy, jelikož ECB nezkoumala ani nezohlednila všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Euro Castor Green v. EUIPO – Netlon France (Clonící mříž)

(Věc T-756/16)

(2017/C 006/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Euro Castor Green (Bagnolet, Francie) (zástupkyně: B. Lafont, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Netlon France (Saint Saulve, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (průmyslový) vzor Společenství č. 001 197 966–0001

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2016 ve věci R 754/2014-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba i její přílohy jsou přípustné,
- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002,
- porušení článku 5 nařízení č. 6/2002,
- porušení čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002,
- porušení článku 6 nařízení č. 6/2002,
- porušení čl. 8 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Société générale v. ECB**(Věc T-757/16)**

(2017/C 006/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Société générale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, C. Renner a P. Kupka, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky č. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 ze dne 24. srpna 2016;
- v každém případě uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci pro vydání rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 24. srpna 2016, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně, aby byly expozice vůči Caisse des dépôts et consignations, jež jsou výsledkem centralizovaných prostředků shromážděných v rámci regulovaného spojení, vyloučeny z výpočtu pákového poměru (dále jen „napadené rozhodnutí“), neboť ECB neměla pravomoc odmítnout požadované vyloučení poté, co konstatovala, že všechny podmínky stanovené unijními předpisy jsou splněny.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se žalovaná v několika ohledech dopustila nesprávného právního posouzení. Žalobkyně se totiž domnívá, že i kdyby měla ECB pravomoc k vydání napadeného rozhodnutí, není toto rozhodnutí platné, protože v něm došlo v několika ohledech k nesprávnému právnímu posouzení z hlediska nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1; dále jen „nařízení č. 575/2013“) a z hlediska záměru normotvůrce Evropské unie, a to z důvodu, že ECB nesprávně vyložila předmětnou právní úpravu, a vydala tak rozhodnutí, které
 - je v rozporu s cíli a s účelem pravidel týkajících se pákového poměru, přičemž nerespektovala nejen cíl právní úpravy týkající se pákového poměru jako takové, ale též záměr normotvůrce vyjádřený přijetím odstavce 14 článku 429 nařízení č. 575/2013;

- mění základní ustanovení tím, že zohledňuje dvě nové podmínky, které nejsou součástí předmětného ustanovení;
 - zbavuje čl. 429 odst. 14 nařízení č. 575/2013 jeho užitečného účinku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že v napadeném rozhodnutí došlo v několika ohledech ke zjevně nesprávnému posouzení, zejména pokud jde o povahu centralizovaných prostředků regulovaného spoření, o důsledky zařazení prostředků do rozvahy banky a o účinky mechanismu úpravy centralizovaných částek.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení několika obecných zásad unijního práva, a to zásady proporcionality, zásady právní jistoty a zásady řádné správy spočívající v tom, že ECB porušila svou povinnost jednat s náležitou péčí.
5. Pátý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť ECB má v tomto ohledu zesílenou povinnost a uvedené rozhodnutí je odůvodněno nedostatečně a nejednoznačně.

Žaloba podaná dne 31. října 2016 – Crédit Agricole v. ECB

(Věc T-758/16)

(2017/C 006/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francie) (zástupci: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článků 256 a 263 SFEU rozhodnutí ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165, které Evropská centrální banka přijala dne 24. srpna 2016;
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Evropská centrální banka (ECB) údajně dopustila při výkladu ustanovení nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1; dále jen „nařízení č. 575/2013“).

V této souvislosti žalobkyně ECB zejména vytýká, že rozhodnutí ze dne 24. srpna 2016, kterým se zamítá žádost, kterou předložila s cílem získat povolení o vyloučení expozic ve veřejném sektoru z výpočtu pákového poměru (dále jen „napadené rozhodnutí“):

- je v rozporu s úmyslem evropského zákonodárce a s cíli sledovanými nařízením č. 575/2013;
 - zbavuje čl. 429 odst. 14 uvedeného nařízení veškerého užitečného účinku;
 - představuje zásah ECB do pravomocí evropského zákonodárce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí pokud jde o posouzení obezřetnostního rizika souvisejícího s regulovanými úsporami, jelikož ECB údajně opomněla zohlednit právní rámec a empirické údaje týkající se těchto úspor, jakož i příslušné zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví, a údajně se rovněž dopustila nesprávného posouzení, pokud jde o riziko nadměrné páky a dalších obezřetnostních rizik, které s ním souvisejí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí, jelikož porušuje obecnou zásadu proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii a dále že nerespektuje zvláštní požadavky související se zásadou proporcionality v oblasti obezřetnostního dohledu, která ukládá, aby byly obezřetnostní požadavky přizpůsobeny modelu podniku banky a rizikům, která z toho vyplývají pro finanční sektor a hospodářství.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Basil v. EUIPO – Artex (košíky na kola)

(Věc T-760/16)

(2017/C 006/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Basil BV (Silvolde, Nizozemsko) (zástupci: N. Weber a J. von der Thüsen, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Artex SpA (Zeno di Cassola, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného průmyslového vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 142 245-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. července 2016, ve věci R 535/2015-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a případně další účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002;
- porušení článku 7 nařízení č. 6/2002, respektive porušení zásady důkazního břemene, respektive porušení zákonitostí logiky v rámci hodnocení důkazů;
- porušení článku 6 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 31. října 2016 – PY v. EUCAP Sahel Niger

(Věc T-763/16)

(2017/C 006/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PY (Souffelweyersheim, Francie) (zástupci: S. Rodrigues a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho:
- uznal odpovědnost Mise ve smyslu článku 340 SFEU;
- nařídil, aby byla žalobci nahrazena majetková újma;
- nařídil, aby žalobci byla nahrazena morální újma ve výši 70 000 eur;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod, jenž vychází z porušení smluvních povinností, kterých se dopustila mise EUCAP Sahel Niger (dále jen „mise“) a která zakládají smluvní odpovědnost posledně uvedené ve smyslu článku 340 SFEU.

Žalobce, bývalý člen personálu mise, uvádí, že mise se dopustila smluvních pochybení v souvislosti s postupy týkajícími se vnitřního vyšetřování a ochrany obětí v případě oznámení obtěžování na pracovišti. Z důvodu nečinnosti mise a nezačínání vnitřního vyšetřování tak obtěžování oznámené žalobcem pokračovalo, stupňovalo se a vážně poškozovalo jeho zdravotní stav, což vedlo k jeho urychlené repatriaci. Žalobce v žádném případě nemohl znovu nastoupit do služby před skončením své smlouvy.

Žalobce proto žádá náhradu morální újmy plynoucí z toho, že byl dlouhé měsíce nucen snášet obtěžování, přestože jej oznámil, čemuž mohla mise zabránit, z toho, že byl nucen ukončit profesní činnost, a konečně ze zhoršení zdravotního stavu, a zejména depresí, které dodnes přetrvávají. Žádá rovněž náhradu finanční újmy plynoucí ze ztráty odměny ihned po 30 dnech pracovní neschopnosti a ztráty příležitosti, že jeho pracovní smlouva bude obnovena.

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura v. EUIPO – (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Věc T-765/16)

(2017/C 006/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Španělsko) (zástupce: E. Manresa Medina, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „EL TOFIO El sabor de CANARIAS“ – Přihláška č. 13 308 259

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. července 2016, ve věci R 1404/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a j) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Hércules Club de Fútbol v. Komise**(Věc T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Španělsko) (zástupci: S. Rating a Y. Martínez Mata, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2016) 4060 final a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem napadeného rozhodnutí je v souvislosti se žalobkyní půjčka ve výši 18 milionů eur poskytnutá jedním soukromoprávním subjektem jinému soukromoprávnímu subjektu, konkrétně nadaci Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, která velkou část půjčené částky použila k úpisu akcií fotbalového klubu Hércules CF v rámci zvyšování základního kapitálu. Ručitelem za tuto půjčku byl veřejnoprávní finanční subjekt Institut Valencià de Finances.

Podle Komise byl Hércules FC v důsledku této operace příjemcem státní podpory spočívající v rozdílu mezi skutečnými náklady na půjčku s ručitelem a náklady, za které by byla poskytnuta za určitých daných tržních podmínek, a běžící ode dne přiznání do dne přijetí rozhodnutí.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného uplatnění sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že není „podnikem v obtížích“ ve smyslu pokynů z roku 2004 a že v poskytnutém ručení bylo řešeno riziko nesplácení i protizáruka za půjčku.
2. Druhý žalobní důvod, uváděný podpůrně, vycházející z neexistence dopadu na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Hércules CF nemohl být účastníkem hospodářské soutěže v Evropě a že z údajné podpory neměl žádnou konkurenční výhodu.

3. Třetí žalobní důvod, taktéž uváděný podpůrně, vycházející z nesprávného vyčíslení domnělé podpory.

Žaloba podaná dne 31. října 2016 – BNP Paribas v. ECB

(Věc T-768/16)

(2017/C 006/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článků 256 a 263 SFEU rozhodnutí ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136, které Evropská centrální banka přijala dne 24. srpna 2016;
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Evropská centrální banka (ECB) údajně dopustila při výkladu ustanovení nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1; dále jen „nařízení č. 575/2013“).

V této souvislosti žalobkyně ECB zejména vytýká, že rozhodnutí ze dne 24. srpna 2016, kterým se zamítá žádost, kterou předložila s cílem získat povolení o vyloučení expozic ve veřejném sektoru z výpočtu pákového poměru (dále jen „napadené rozhodnutí“):

- je v rozporu s úmyslem evropského zákonodárce a s cíli sledovanými nařízením č. 575/2013;
 - zbavuje čl. 429 odst. 14 uvedeného nařízení veškerého užitečného účinku;
 - představuje zásah ECB do pravomocí evropského zákonodárce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí, pokud jde o posouzení obezřetnostního rizika souvisejícího s regulovanými úsporami, jelikož ECB údajně opomněla zohlednit právní rámec a empirické údaje týkající se těchto úspor, jakož i příslušné zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví, a údajně se rovněž dopustila nesprávného posouzení, pokud jde o riziko nadměrné páky a dalších obezřetnostních rizik, které s ním souvisejí.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, kterým napadené rozhodnutí údajně trpí, jelikož porušuje obecnou zásadu proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii a dále že nerespektuje zvláštní požadavky související se zásadou proporcionality v oblasti obezřetnostního dohledu, která ukládá, aby byly obezřetnostní požadavky přizpůsobeny modelu podniku banky a rizikům, která z toho vyplývají pro finanční sektor a hospodářství.
-

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Korwin–Mikke v. Parlament**(Věc T-770/16)**

(2017/C 006/62)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Janusz Korwin–Mikke (Jozefow, Polsko) (zástupkyně: M. Cherchi, advokátka)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho,
- zrušil rozhodnutí kanceláře Evropského parlamentu ze dne 1. srpna 2016;
- zrušil dřívější rozhodnutí předsedy Parlamentu ze dne 5. července 2016, kterým se ukládají tytéž sankce;
- nařídil náhradu finanční a morální újmy způsobené napadenými rozhodnutími nebo vyplatit žalobci částku ve výši 13 306 eur;
- v každém případě uložil Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 166 jednacího řádu Evropského parlamentu, porušení svobody slova a projevu občanů Evropské unie s tím, že výroky, kterými se zabývalo rozhodnutí, byly proneseny poslancem Evropského parlamentu při výkonu jeho povinností a v rámci orgánů Evropské unie, jakož i porušení zásady uvést odůvodnění aktů orgánů Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady uvést odůvodnění aktů orgánů Evropské unie a článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech, jakož i porušení obecné zásady nestrannosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, práva na obhajobu, článku 166 odst. 1 jednacího řádu Evropského parlamentu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady uvést odůvodnění aktů orgánů Evropské unie a porušení zásad proporcionality a *ne bis in idem*.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Consejo Regulador del Cava v. EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Věc T-774/16)**

(2017/C 006/63)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Španělsko) (zástupce: C. Prat, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní a obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „CAVE DE TAIN“ – Ochranná známka Evropské unie č. 11 345 824

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2016, ve věci R 980/2015-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž nebyla zrušena sporná ochranná známka EU, pokud jde o šumivá vína s chráněným označením původu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 v souvislosti s čl. 102 odst. 1 písm. b) a čl. 103 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1308/2013.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2016 – Mediaexpert v. EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)

(Věc T-780/16)

(2017/C 006/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mediaexpert sp. z o. o. (Varšava, Polsko) (zástupce: J. Aftyka, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Mediaexpert S.A. (Varšava, Polsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v černé, žluté a bílé barvě, která obsahuje slovní prvek „mediaexpert“ – Ochranná známka Evropské unie č. 11 674 132

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2016 ve věci R 2583/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 29. října 2015 vydané v řízení o návrhu na prohlášení neplatnosti č. 000009371 C;
- vrátil věc zpět EUIPO, aby mohl změnit rozhodnutí ve věci samé a prohlásit ochrannou známku Evropské unie č. 011674132 za neplatnou ve vztahu ke všem dotčeným službám;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před zrušovacím oddělením, odvolacím senátem a Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. listopadu 2016 – Pilla v. Komise a EACEA

(Věc T-784/16)

(2017/C 006/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Rinaldo Pilla (Venafro, Itálie) (zástupce: A. Silvestri, advokát)

Žalované: Evropská komise, Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- přerušil probíhající výběrové řízení, poté v plném rozsahu zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství Evropské komise pro vzdělávání a kulturu s ref. č. Ares 2016 4930111 ze dne 2. září 2016, kterým byl R. Pilla vyloučen z účasti na projektu financování, z důvodu závažného porušení zákona, anebo zcela zrušil výběr z důvodu, že je protiprávní;
- v případě odmítnutí prohlásit, že je R. Pilla vhodným uchazečem, což je popíráno, uložit žalovaným náhradu škody ve prospěch žalobce za ztrátu příležitosti vyplývající z jeho bezdůvodného a neodůvodněného vyloučení z dotčeného evropského projektu financování ve výši 1 050 000 euro a podpůrně ve výši 400 000 euro.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti rozhodnutí, kterým se žalobce vylučuje z výběru uchazečů o účast na evropském financování [Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFFE (Europe for Festivals – Festivals for Europe)].

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze závažného porušení hlavy I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003, jakož i čl. 2 odst. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320) a ustanovení Rady ze dne 17. prosince 2013, jakož i článku 1 odst. 821 zákona o stabilitě z roku 2016.

— Na podporu prvního žalobního důvodu žalobce uvádí, že osoba vykonávající svobodné povolání, i nezapsaná v profesním sdružení, je pro účely přístupu ke strukturálním fondům postavena na roveň podniku bez ohledu na jeho právní formu. Osoby vykonávající svobodné povolání mohou mít přístup k fondům určeným k vědeckému výzkumu a kulturní a průmyslové inovaci. Podle žalobce napadené rozhodnutí nezohledňuje skutečnost, že zákon o stabilitě z roku 2016, který provádí unijní doporučení z roku 2013, konečně stanovil, že osoby vykonávající svobodné povolání jsou postaveny na roveň podnikům. Žalobce musí být považován za vhodného uchazeče, neboť vykonává svobodné povolání a je plátcem DPH.

2. Druhý žalobní důvod týkající se návrhu na náhradu škody.

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že jeho vyloučení z výběru mu způsobilo vážnou škodu, neboť nelze pochybovat o tom, že nezahrnutí projektu „VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE“ do výběru má za následek zjevnou ztrátu příležitosti, která bude muset být posouzena *ex aequo et bono* s ohledem na povahu a rozsah uvedeného projektu, a má za to, že se její výše musí rovnat výši samotného financování.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – BSH Electrodomeesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)

(Věc T-785/16)

(2017/C 006/66)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BSH Electrodomeesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Španělsko) (zástupce: J. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: DKSH International Ltd. (Curych, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Ufesa“ – Přihláška č. 10 857 29

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. července 2016, ve věci R 1691/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO a vedlejšímu účastníku řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Krasnyiy oktyabr v. EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (CRABS)

(Věc T-795/16)

(2017/C 006/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: moskevská cukrářská továrna „Krasnyiy oktyabr“ OAO (Moskva, Rusko) (zástupci: O. Spuhler a M. Geitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Dochirnie pidpriiemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen“ (Kyjev, Ukrajina)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se obrazové ochranné známky Evropské unie obsahující slovní prvek „CRABS“ – Přihláška č. 1 186 110

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2016, ve věci R 2507/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2016 – CEDC International v. EUIPO – Underberg (Vyobrazení zeleno-hnědého stébla trávy v láhvi)

(Věc T-796/16)

(2017/C 006/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CEDC International sp. z o. o. (Oborniki Wielkopolskie, Polsko) (zástupce: M. Siciarek, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Underberg AG (Dietlikon, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení zeleno-hnědého stébla trávy v láhvi) – Přihláška č. 33 266

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. srpna 2016, ve věci R 1248/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v řízení před Tribunálem a před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b), čl. 42 odst. 2 a 3, čl. 75 a 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Hanso Holding v. EUIPO (REAL)

(Věc T-798/16)

(2017/C 006/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norsko) (zástupce: M. Wirtz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „REAL“ – Přihláška č. 14 020 093

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. září 2016, ve věci R 2405/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2016 – Komise v. CINAR**(Věc T-720/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2016 – ICA Laboratories a další v. Komise**(Věc T-732/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku k věci T-698/16

(Úřední věstník Evropské unie C 441 ze dne 28. listopadu 2016)

(2017/C 006/72)

Sdělení k věci T-698/16, Trasta Komerbanka a další v. ECB, se nahrazuje tímto:

Žaloba podaná dne 23. září 2016 – Trasta Komerbanka a další v. ECB**(Věc T-698/16)**

(2016/C 441/34)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lotyšsko) a 6 dalších (zástupci: O. Behrends, L. Feddern a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 11. července 2016 o odebrání bankovní licence společnosti Trasta Komerbanka AS a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila článek 24 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ⁽¹⁾ a související ustanovení týkající se přezkumu dřívějšího rozhodnutí ECB správní revizní komisí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že ECB nepřezkoumala a neposoudila důkladně a nestranně všechny skutečnosti, mimo jiné tím, že náležitě nereagovala na okolnost, že informace a dokumenty předložené místním lotyšským regulačním orgánem nebyly správné.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu proporcionality, jelikož neuznala, že byla k dispozici alternativní opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu rovného zacházení.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že porušila článek 19 a bod 75 odůvodnění nařízení o jednotném mechanismu dohledu a dopustila se zneužití pravomoci.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu legitimního očekávání a zásadu právní jistoty.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila procesní pravidla, včetně práva být vyslechnut, práva na přístup ke spisu, práva na dostatečné odůvodnění rozhodnutí, a dále porušila čl. 83 odst. 1 rámcového nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

